

شبکه بین آژانسی برای آموزش و پرورش در بحران

(INEE - Inter-Agency Network for Education in Emergencies)

ماموریت INEE

شبکه بین آژانسی برای آموزش و پرورش در بحران شبکه ای باز و جهانی متشکل از دست اندرکاران و سیاستگذارانی است که برای حصول اطمینان از برخورداری همه افراد از حق آموزش با کیفیت، و محیط آموزشی ایمن در بحران تا زمان بازگشت اوضاع به شرایط عادی با یکدیگر کار می کنند.

گروه رهبری INEE

گروه رهبری که هدایت و جهت دهی به شبکه را برعهده دارد، عبارتند از:

- صندوق کودکان، کمیته امداد بین الملل (*International Rescue Committee*)
- بنیاد آموزش و پرورش پناهندگان (*Refugee Education Trust*)
- موسسه جامعه باز (*Open Society Institute*)
- یونسکو (*Unesco*)
- کمیساریای عالی سازمان ملل برای پناهندگان (*United Nations High Commissioner for Refugees*)
- یونیسف (*Unicef*)
- آژانس توسعه بین المللی آمریکا (*United States Agency for International Development*)
- بانک جهانی (*World Bank*)

همچنین گروه کاری استانداردهای حداقلی شبکه بین آژانسی برای آموزش و پرورش در بحران بر روی تسهیل اجرای جهانی استانداردهای حداقلی برای آموزش و پرورش در زمینه:

- آمادگی،
- پاسخگویی، و
- بازگشت به شرایط عادی فعالیت دارد.

این گروه شامل ۱۶ موسسه است که دارای مهارت های آموزش در وضعیت درگیری و بلایا است، عبارتند از:

- نهادهای آمریکایی پژوهش (*American Institutes for Research*)
- آموزش های اساسی برای پناهندگان افغان (*Basic Education for Afghan Refugees*)
- هم اندیشی برای زنان آموزگار افریقایی (*Forum for African Women Educationalists*)
- آژانس توسعه نروژی (*Norwegian Agency for Development*)
- سازمان امور پناهندگی نروژ (*Norwegian Refugee Council*)

- یونسکو
- یونیسف
- کمیته امداد بین المللی
- انجمن کمک اجتماعی و خیریه ماوی کالم
- ...

کتاب راهنمای استانداردهای حداقلی برای آموزش و پرورش

مقدمه

جوامع در زمان بحران به آموزش اولویت می دهند. مدارس و فضاهای آموزشی اغلب در قلب جوامع قرار دارند و نماد فرصت برای نسل های آینده و امید به زندگی بهتر را تشکیل می دهند. فراگیران، و خانواده های آنان آرمانهایی دارند و آموزش و پرورش از لحاظ اقتصادی، اجتماعی و سیاسی، کلید افزایش توانایی هرکس برای مشارکت کامل در زندگی اجتماعی اوست.

پاسخگویی به نیازهای آموزشی فراگیران که کاری مستمر تعریف شده است شامل آمادگی از پیش برای رویارویی با بلایا و بحران، و پاسخگویی در زمان اضطراب و تداوم آن تا بازگشت اوضاع به حالت عادی را نیز در بر می گیرد. از سویی با بوجود آوردن نظام ها و ساختارهای آموزشی برای تغییرات اجتماعی، بحران می تواند فرصتی در اختیار مسئولان ملی، جوامع و ذی نفعان بین المللی برای کار با یکدیگر بگذارد. از سوی دیگر باید بدانیم بحران برای آموزش مهارت ها و ارزش های تازه به همه اعضای محلی فرصت هایی می دهد که از جمله آنها می توان به اهمیت آموزش فراگیر، مشارکت و تسامح، حل منازعات، حقوق بشر، حفظ محیط زیست و پیشگیری از بلایا اشاره کرد. همچنین مشوق تفکر انتقادی، دادن توان رهبری به کودکان و جوانان در پیشگیری از بلایا است همچنین می توان در زمینه ایمنی و انعطاف پذیری فرهنگ سازی نمود.

کتاب راهنمای استانداردهای حداقلی برای آموزش و پرورش برای استفاده در حین برنامه ریزی، اجرا، نظارت و ارزیابی پاسخ گویی انسان دوستانه طراحی شده است. این کتاب زمانی به موثرترین شکل استفاده خواهد شد که ذی نفعان پیش از استفاده از آن در جریان پاسخ گویی به یک بحران حاد، با نحوه استفاده از کتاب راهنما آشنایی داشته و در باره آن آموزش دیده باشند. راهنمایی های کتاب راهنمای استاندارد های حداقلی برای آموزش و پرورش برای استفاده در پاسخگویی به بحران در سلسله ای از وضعیت ها از جمله بلایای ناشی از خطرات طبیعی و درگیری ها، وقایع آرام و سریع، وضعیت های اضطراری در محیط های روستایی و شهری طراحی شده است. در این کتاب در مورد چگونگی آماده شدن برای رویارویی و پاسخگویی وضعیت های اضطراری حاد به شیوه ای که ریسک ها کاهش پیدا کند و آمادگی آتی بهبود یابد و زیر بنایی محکم برای کیفیت آموزش فراهم شود، راهنمایی هایی ارائه شده است. این روند در مراحل بهبود یافتن اوضاع و توسعه به بازسازی نظام های قدرتمند تر کمک می کند.

از سویی استانداردهای حداقلی شبکه بین آژانسی برای آموزش و پرورش در بحران بخش های مربوط به تامین غذا، ارتقای فاضلاب و بهداشت، ایمنی غذا و تغذیه، سرپناه، اسکان و اقلام غیرغذایی، و اقدامات درمان را در بر می گیرد و وجه اشتقاقی از منشور انسان دوستانه پروژه اسفیر (۱۹۹۷) نیز است. مبنای این اشتقاق، اصول و پیش بینی قانون بین المللی انسان دوستانه، قانون بین المللی حقوق بشر، قانون پناهندگی، منشور رفتاری جنبش صلیب سرخ و هلال احمر بین المللی و سازمان های غیر دولتی در امداد رسانی در بلایا است. زیرا همه مردم متأثر از بلایا حق زندگی با کرامت را دارند. از سوی دیگر استانداردهای حداقلی شبکه بین آژانسی برای

آموزش و پرورش در بحران براساس اسناد حقوقی و توافق نامه های بین المللی ذکر شده مبتنی برآموزش است، از این رو راهنمایی های موجود در کتاب راهنما نمی تواند کمتر از این حقوق تعیین شود. این استانداردها منعکس کننده حقوق بشر و اقدامات خوبی است که به صورت بین المللی پذیرفته شده است. اگرچه استانداردهای مهمی را تعیین می کند اما حداقل الزامات آموزش با کیفیت و کرامت انسان را تعریف می کند.

هدف

هدف از تدوین کتاب راهنمای استانداردهای حداقلی برای آموزش و پرورش بهبود بخشیدن به کیفیت آمادگی آموزش، پاسخگویی و بهبود بخشیدن به اوضاع، افزودن دسترسی به فرصت های مربوطه آموزش، و تضمین پاسخگویی در تامین این خدمات است.

استانداردهای حداقلی برای آموزش و پرورش

استانداردهای حداقلی برای آموزش و پرورش شامل ۱۹ استاندارد است که هر کدام با اقدامات کلیدی و یادداشت راهنما همراه است. دلیل تفاوت بین یک استاندارد، یک اقدام کلیدی، و یک یادداشت راهنما این است که:

- استاندارد. هر استانداری از طرح و آرایش یگانه ای تبعیت می کند. ابتدا استانداردهای حداقلی تعیین می شود. استانداردها از این اصل که جمعیت متاثر از بلا یا درگیری حقی برای زندگی با کرامت و آموزش ایمن، مفید و باکیفیت دارند مشتق می شود. از این رو، ماهیت این استانداردها کیفی و باید در هر وضعیتی جنبه جهانی و کاربردی داشته باشند.
- اقدامات کلیدی. استانداردها با یک سری اقدامات کلیدی پیگیری می شوند، عبارتند از راه های پیشنهادی برای دستیابی به هر استاندارد. ممکن است بعضی اقدامات را نشود در همه وضعیت ها به کار بست و باید آن ها را در وضعیت خاصی به کار برد. برای رعایت استاندارد دست اندرکاران می توانند اقدامات جایگزینی را طراحی کنند.
- یادداشت راهنما. یادداشت های راهنما در هنگام کاربرد استاندارد های حداقلی و اتخاذ اقدامات کلیدی در وضعیت های مختلف به نکات خاصی از عملکرد خوب می پردازد. این یادداشت ها برای موضوعات دارای اولویت و رفع مشکلات عملی توصیه هایی دارند و در ضمن اطلاعات زمینه ای و تعریف هایی به دست می دهند.

استفاده کنندگان از استاندارد های حداقلی برای آموزش و پرورش

همه ذی نفعان درگیر در امور آماده سازی، پاسخ گویی و احیاء آموزش، از جمله دست اندرکاران کاهش ریسک بلا یا و فرونشانی درگیری ها باید استانداردهای حداقلی، اقدامات کلیدی، و یادداشت های راهنما را به کار بندند و رواج دهند. این استانداردها چارچوبی از دانش فنی و روش خوبی برای حصول اطمینان از دسترسی به آموزش ایمن و با کیفیت و جمع کردن ذی نفعان به دورهم در سطح کشوری و بین المللی را فراهم می کند. ذی نفعان عبارتند از:

- مسئولان آموزش در سطوح ملی و محلی
- آژانس های سازمان ملل
- آژانس های اهداکننده دو و یا چند جانبه
- سازمان های غیردولتی و جامعه-بنیان، از جمله انجمن اولیاء و مربیان
- آموزگاران، سایر پرسنل آموزشی و اتحادیه های آموزگاران
- کمیته های هماهنگ کننده خوسه های آموزش و بخش های آموزشی
- مشاوران آموزشی

- پژوهشگران و دانشگاهیان
- مشاوران حقوق بشر و امور انسان دوستانه

چگونگی انطباق استاندارد های حداقلی برای آموزش و پرورش با وضعیت ناحیه ای - محلی / منطقه ای

میان استانداردهای جهانی مبتنی بر حقوق بشر و توان به کار بستن آن ها در عمل کشاکش ناگزیری وجود دارد. استانداردها هدف ها را برای دست یافتن به آموزش با کیفیت با معیارهای جهانی تعریف می کند. در حالی که اقدامات کلیدی معرف قدم های ضروری خاص دستیابی به هر استاندارد است. چون هر وضعیتی متفاوت از وضعیت های دیگر است باید برای هر وضعیت خاص منطقه ای/ناحیه ای-محلی اقدامات کلیدی کتاب راهنما را به عمل آورد. برای مثال اقدام کلیدی مربوط به نسبت معلم - دانش آموز. در زمان بحران یک معلم برای ۶۰ دانش آموز ممکن است نسبت قابل قبولی باشد اما در وضعیت بعد از بحران این رقم به ۴۰-۳۰ دانش آموز تعدیل می شود. همچنین در برخی موارد، عوامل محلی تحقق رعایت استانداردهای حداقلی را در کوتاه مدت غیر عملی می کند اگر چنین اتفاقی بیفتد تمرکز روی فاصله و تفاوت میان استانداردها و اقدامات کلیدی و آنچه که در محل رخ می دهد و درک این فاصله ها و تفاوت ها بسیار مهم خواهد بود. برای واقعیت بخشیدن به استانداردها، چالش ها را باید آزمود و راهبرد ها را برای تغییر شناسایی کرد. بعد از آن می توان برنامه و راهبردهای سیاست را تدوین و برای کاهش تفاوت ها و فاصله ها را توصیه کرد.

چگونگی استفاده از استاندارد های حداقلی برای آموزش و پرورش

همیشه هنگام استفاده از استانداردها در سایر حوزه ها- محیط دسترسی و یادگیری، تدریس و یادگیری، آموزگاران و سایر پرسنل آموزشی و سیاست آموزش- از استانداردهای بنیادی استفاده کنید

رعایت استانداردهای حداقلی برای آموزش و پرورش

در سال ۲۰۰۴ رعایت استانداردهای حداقلی برای آموزش و پرورش در بیش از ۸۰ کشور ثابت کرده است که برای ترویج آموزش با کیفیت، از آغاز تا رفع بحران و بهبود اوضاع ابزار مفیدی بوده است. کاربران استانداردهای حداقلی برای آموزش و پرورش گزارش داده اند که این کتاب راهنما به موارد زیر کمک می کند:

- تضمین درگیری معنادار جوامع در طراحی و اجرای برنامه های آموزشی در بحران تا رسیدن به مرحله بهبودی کامل اوضاع
- هماهنگی بهتر در سنجش آموزش و پاسخگویی به آن
- تقویت نظام های آموزشی ملی
- کمک به ارائه بهتر خدمات
- نظارت بر کار آموزشی و ارزیابی تا رسیدن به مرحله بهبودی کامل اوضاع و توسعه
- ظرفیت سازی برای افزایش دانش و مهارت در اجرای برنامه های آموزشی با کیفیت بالا
- هدایت سرمایه گذاری های اهدا کنندگان در بخش آموزش

نمونه هایی از چگونگی استفاده به عمل آمده از استانداردها در وضعیت خاص:

- بازسازی مدارس عراق: بعد از جنگ افراد بازگشتی، دانش آموزان، و اولیاء و مربیان به شهرفلوجه (۲۰۰۷)، از استانداردهای حداقلی برای آموزش و پرورش برای بازسازی ۵ مدرسه عمومی استفاده کردند. در بحث های گروهی متمرکز برشناسایی اولویت ها در برنامه بازسازی مدارس شدند. در حین بحث به استانداردهای راهنمایی در زمینه مشارکت جامعه و حوزه محیط دسترسی و یادگیری، آب و فاضلاب و آماده سازی کلاس ها به عنوان اولویت تعیین و یک کمیته آموزشی جامعه تشکیل گردید. همچنین دانش آموزان مونث را درخانه ها ملاقات، دلیل عدم حضور آنان را در مدارس شناسایی، و با همراه کردن آنان به یکدیگر زمینه حضور آنان در مدرسه را فراهم ساختند و...
- هماهنگی بین آژانس ها پس از سونامی هند: بعد از زلزله و سونامی دسامبر (۲۰۰۴) اندونزی، در ایالت آچه استانداردهای حداقلی به عنوان طرحی قابل قبول و ابزاری مناسب بطور گسترده مورد پذیرش قرار گرفت. با استفاده از استانداردهای حداقلی برای هماهنگی، مسئولان محلی و آژانس های بین المللی یک کمیته هماهنگی تشکیل دادند که بطور منظم در آچه تشکیل جلسه می داد. کتاب استانداردهای حداقلی فوراً به زبان باهاسای اندونزی ترجمه و مورد استفاده وزارت آموزش و پرورش قرار گرفت. یک درس کلیدی گرفته شده عبارت بود از اهمیت استمرار کارکنان برای حفظ روند هماهنگی و اجرای کار در یک بحران حاد. این امر تاثیر چشمگیری در پیشرفت هماهنگی داشت.
- تقویت سیاست اهداء کنندگان: نروژ یکی از پنج کشور اهداء کننده ای است که مستقیماً به آموزش به عنوان بخشی از سیاست انسان دوستانه تاکید دارد و بسیار حامی شبکه بین آژانسی برای آموزش و پرورش در بحران است. در سال ۲۰۰۷ وزارت امور خارجه نروژ یک تیم آموزش اضطراری ایجاد کرد و متعهد به افزایش آگاهی نسبت به شبکه بین آژانسی برای آموزش و پرورش در بحران و کاربرد عملی و نظام مند آن توسط آژانس نروژی توسعه شد. نمونه ای از فعالیت های آن اعزام یک تیم به سودان جنوبی برای بازسازی بخش آموزش بود. حمایت دولت نروژ از شبکه بین آژانسی برای آموزش و پرورش در بحران سبب پیشرو بودن آن در مذاکرات و مناظره های جهانی در باره آموزش و پرورش به ویژه معلمان، جنسیت و بحران شده است.

ارتباط میان استانداردهای حداقلی شبکه بین آژانسی برای آموزش و پرورش در بحران و خوشه های آموزشی IASC (کمیته دائمی بین آژانس ها: Inter Agency Standing Committee)

خوشه های آموزشی به صورت مشترک توسط یونیسف و ایمنی کودکان مدیریت می شود. خوشه های جهانی آموزش و خوشه های مستقر در کشور از استانداردها به منظور زیر استفاده می کنند:

- ارتقاء بخشیدن به کیفیت هماهنگی خوشه ها، تسهیل گفت و گو میان آژانس ها و تقویت هدف های مشترک
- ارتقاء بخشیدن به برنامه ریزی و اجرای آمادگی، کاهش ریسک و پاسخگویی از جمله از طریق سنجش مشترک نیازها و نظارت و ارزیابی مربوطه
- آموزش کارکنان و شریک کاری و حمایت از تلاش های ظرفیت سازی
- ساماندهی به تنظیم درخواست های بودجه
- ترویج گفتگوی میان آژانس ها و دادن مشاوره و توصیه به اعضاء خوشه ها، اهداء کنندگان و سایر بخش ها

سودمندی استانداردهای حداقلی شبکه بین آژانسی برای آموزش و پرورش در بحران

استانداردهای حداقلی شبکه بین آژانسی برای آموزش و پرورش در بحران در وضعیت دسترسی محدود به منابع از سه نظر مفید است:

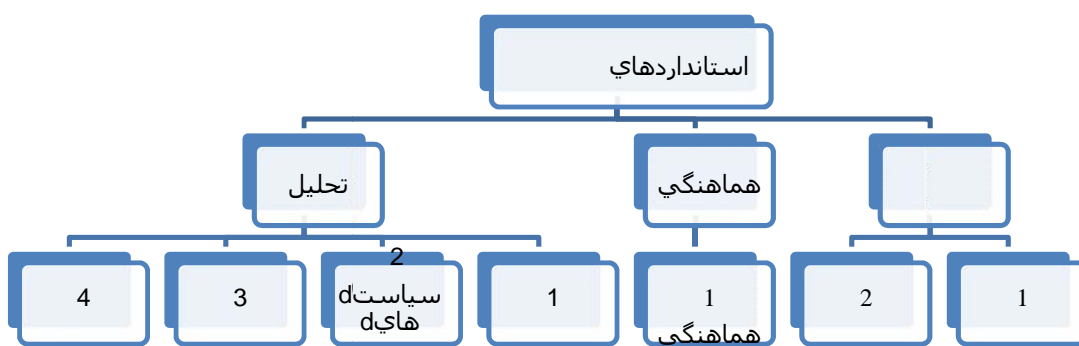
- بسیاری از جنبه های این استانداردها معرف اقدامات خوب و بی نیاز از هزینه های اضافی است. برای مثال استانداردهای مشارکت اجتماعی نیازی به هزینه های اضافی ندارد اما به کار بستن آن ها سبب کیفیت و ارتقاء کارهای انسان دوستانه و آموزشی می شود. در درازمدت به صرفه جویی در وقت و منابع کمک کرده و به اثرات پایداری مساعدت می کند.
- از استانداردهای حداقلی شبکه بین آژانسی برای آموزش و پرورش در بحران می توان برای درخواست بودجه بیشتر و موثرتر برای آموزش در بحران و پس از بهبودی استفاده کرد.
- با استفاده از استانداردهای حداقلی شبکه بین آژانسی برای آموزش و پرورش در بحران می توان اطمینان یافت که مسئولان آموزشی و سایر سازمان ها در ابتدای پاسخگویی تصمیمات خوبی می گیرند و از پرداخت هزینه مجدد اصلاح برنامه ها یا نظام هایی با طراحی ضعیف پرهیز می کنند.

محتوای کتاب راهنمای استانداردهای حداقلی برای آموزش و پرورش

محتوای کتاب استانداردهای حداقلی برای آموزش و پرورش در پنج حوزه سازماندهی شده است، عبارتند از:

۱. بنیانی/زیربنایی
۲. محیط دسترسی و یادگیری
۳. تدریس و یادگیری
۴. آموزگاران و سایر پرسنل آموزشی
۵. سیاست آموزش

۱. بنیانی/زیربنایی. در نمودار ۱ استانداردهای زیربنایی نشان داده شده است.

نمودار ۱. استانداردهای زیربنایی

استانداردهای زیربنایی. مشارکت جامعه: استاندارد ۱ مشارکت. اعضای جامعه به طور فعال و شفاف و بدون تبعیض در تحلیل، برنامه ریزی، طراحی، اجرا، نظارت و ارزیابی پاسخگویی برای آموزش شرکت می کنند. در نمودار ۲ اقدامات کلیدی و یادداشت های راهنما مشارکت نشان داده شده است.

یادداشت های راهنما	اقدامات کلیدی
<p>۱. مشارکت فراگیر جامعه. اطمینان مسئولان آموزشی و سایر ذی نفعان آموزش از مشارکت جامعه در تحلیل، طراحی، اجرا، نظارت و ارزیابی پاسخگویی های آموزشی و همچنین ضرورت مشارکت هر عضو جامعه آسیب دیده صرف نظر از سن، جنسیت، قومیت، مذهب، گرایش جنسی، ناتوانی، وضعیت اچ آی وی و سایر عوامل. درگیر نمودن جامعه توسط مسئولان آموزشی و ذی نفعان آموزش در شناسایی موارد زیر است:</p> <ul style="list-style-type: none"> - نیازهای آموزشی کل فراگیران - منابع مالی، مادی و انسان دوستانه در دسترس - روابط موجود و متغیر میان کودکان، نوجوانان و افراد بالغ مذکر و مونث - پویایی قدرت در جامعه از جمله روابط زبانی و گروه هایی که ممکن است حذف شده باشند. - موضوع ها، نگرانی ها و موارد تهدید کننده ایمنی - راه های حمایت از نهادها و کارکنان آموزشی و دانش آموزان در برابر حمله از جمله خشونت های جنسی - خطرات محلی، مکان های امن و قابل دسترسی برای مدارس و فضاهای آموزشی و راهکارهای محلی برای کاهش ریسک بلایا - راه های ادغام پیام های حفظ زندگی و حساس به کشمکش ها از جمله پیام های مربوط به خطرات عمده سلامتی در جامعه <p>۲. کمیته آموزشی جامعه. گروهی هستند که نیازها و حقوق آموزشی همه فراگیران را در جامعه شناسایی و به آن می پردازند. نام های دیگر آن انجمن اولیاء و مربیان یا کمیته مدیریت مدرسه است. هدف از تشکیل این کمیته پشتیبانی از برنامه های آموزشی با فعالیت های تربیتی و ظرفیت سازی، یا کمک به جامعه از طریق مذاکره با مسئولان و سایر ذی نفعان آموزشی است. انتخاب اعضای کمیته آموزشی باید با مشارکت برابر زنان، مردان، دختران و پسران باشد. هدف کمیته تحت پوشش قرار دادن همه اعضای جامعه آسیب دیده صرف نظر از قومیت، قبیله، مذهب و نژاد با قصد ارایه آموزش ایمن، بی طرفانه و مناسب برای همه است. همچنین اعضای کمیته باید از دانش دست اول در باره وضعیت متغیر اجتماعی، اقتصادی و سیاسی برخوردار و در همه سطوح با تصمیم گیران در ارتباط باشند.</p> <p>اعضای کمیته آموزشی جامعه عبارتند از:</p> <ul style="list-style-type: none"> - مدیران، معلمان و کارکنان مدرسه - اولیاء و مربیان - کودکان و جوانان - کارکنان سازمان های جامعه مدنی - نمایندگان سازمان های غیر دولتی و مذهبی محلی - رهبران سنتی - کارکنان بهداشت 	<ul style="list-style-type: none"> • شرکت طیف وسیعی از اعضای جامعه برای تضمین ارایه آموزش سالم، موثر و برابر به صورت فعال در اولویت بندی و برنامه ریزی فعالیت های آموزشی • کمیته های آموزشی جامعه • شرکت کودکان و نوجوانان به صورت فعال در تدوین، اجرا، نظارت و ارزیابی فعالیت های آموزشی • شرکت طیف وسیعی از اعضای جامعه در سنجش، تحلیل محتوای ارزیابی های اجتماعی فعالیت های آموزشی، ارزیابی های مشترک بودجه، کاهش ریسک بلایا و فرونشاندن شدت کشمکش ها

ادامه دارد

یادداشت های راهنما	
<p>۳. نقش و مسئولیت ها. تعریف دقیق نقش و مسئولیت اعضای کمیته آموزشی جامعه. نقش و مسئولیت آنان می تواند دربرگیرنده نکات زیر باشد:</p> <ul style="list-style-type: none"> - انعقاد جلسات منظم برای رسیدگی به موضوعات مورد نظر - نگهداری سابقه جلسات و تصمیمات - بسیج امکانات مالی و جنسی جامعه - تعیین روش های کاری مناسب حساس به سن و فرهنگ به منظور تضمین احترام برنامه های آموزشی به نیازها و حقوق گیرندگان آموزش. برای مثال تقویم های کاری انعطاف پذیر مدارس و برنامه های درسی مناسب سن که انعکاس کننده وضعیت جامعه است. - برقراری ارتباط با جامعه و مسئولان محلی و ملی برای ارتقای روابط خوب میان اعضای جامعه و تصمیم گیران خارج از مدرسه - حصول اطمینان از تضمین کنندگان دسترسی و کیفیت آموزش - نظارت بر ارایه آموزش به منظور تضمین کیفیت آموزش و یادگیری - جمع آوری و نظارت بر اطلاعات تفکیک شده در مورد افراد شرکت کننده و غیر شرکت کننده در فرصت های آموزشی - ارتقای ایمنی در برابر حمله ها و تقویت امنیت کارکنان و دانش آموزان در مسیر رفت و برگشت مدرسه - حصول اطمینان از کاهش ریسک بلایا در ارایه آموزش - تضمین حمایت روانی مناسب <p>۴. طرح عمل آموزش محلی. طراحی و اولویت بندی فعالیت های آموزشی توسط مسئولان محلی آموزش، جامعه و کمیته آموزشی جامعه. در صورت موجود بودن طرح آموزش ملی، طرح جامعه بنیان آموزش باید چارچوبی برای ارتقای کیفیت برنامه های آموزش رسمی و غیر رسمی ارایه دهد. این طرح باید بازتابی از نیازها، حقوق، نگرانی ها و ارزش های جامعه تحت تاثیر بحران و بخصوص وابسته به افراد گروه های آسیب پذیر باشد. هدف های این طرح عبارتند از:</p> <ul style="list-style-type: none"> - تدوین چشم انداز مشترک محیط های آموزشی و یادگیری از لحاظ فعالیت ها، شاخص ها، هدف ها، و حوزه های زمانی - تطبیق برنامه ها با ویژگی وضعیت از جمله حساسیت به درگیری ها و کاستن از ریسک بلایا به طرز مناسب - توافق روی رویه های استخدامی، نظارتی و تربیتی کارکنان، پرداخت حقوق معلمان و پشتیبانی از آنان - اولویت دادن به روش کاری انسان دوستانه به منظور کاهش تبعیض و ایجاد درک مشترک از الزام در دسترس بودن، قابل تطبیق بودن و قابل پذیرش بودن آموزش و پرورش - رسیدن به توافق و تعهد مشترک روی اولویت تامین محیط آموزشی امن و پشتیبانی کننده از جمله پشتیبانی از آموزش و پرورش در برابر حملات - تعریف کارها و مسئولیت های مسئولان آموزشی و سایر ذی نفعان آموزش - طرح های عملیاتی باید آمیزه ای از نظارت منظم جامعه، و سنجش به منظور کمک به حفظ مشارکت وسیع جامعه باشد 	

ادامه دارد

یادداشت های راهنما	
<p>۵. مشارکت کودکان و نوجوانان در فعالیت های آموزشی. اهم این مشارکت ها عبارتند از:</p> <ul style="list-style-type: none"> - شرکت در بحث ها در محیط های امن، سالم و پذیرا - کمک به کودکان و جوانان برای بیان حرف هایشان از راه های مناسب فرهنگی از قبیل هنری، موسیقی و تاتر - توزیع اقلام تدارکاتی یا سرپناه ها به منظور ایجاد فرصت هایی برای مشارکت در برنامه ریزی و اجرای فعالیت های مهم برای جامعه - مشارکت جوانان در برنامه ریزی، نظارت و ارزیابی برنامه های آموزشی به ویژه برنامه های آموزش مهارت و ایجاد اشتغال <p>۶. ممیزی های اجتماعی. ارزیابی جامعه - بنیان برنامه های آموزشی است. ممکن است انجام ارزیابی در آغاز یا در مراحل بحران میان مدت مقدور نباشد اما در درازمدت یا در وضعیت بهبودی سریع اوضاع ارتقای توانایی به منظور نظارت موثر برنامه های آموزشی و مستند کردن موارد نادیده گرفته شده فرصت هایی مناسب بخصوص برای آنان که در آموزش رسمی و غیررسمی حضور ندارند به وجود می آورد. همچنین در میان گذاشتن نتایج ارزیابی های اجتماعی به همه اعضای جامعه و مسئولان اهمیت زیادی دارد. موارد استفاده از این ممیزی ها عبارتند از:</p> <ul style="list-style-type: none"> - تعیین افراد، بودجه و مطالب و مصالحی که برای برنامه در دسترس قرار دارد. - شناسایی فاصله ها و کمبودها - نظارت بر موثر بودن برنامه <p>۷. ظرفیت سازی. ظرفیت سازی:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ظرفیت دانش، توانایی، مهارت ها و رفتار را برای کمک به مردم و سازمانها در رسیدن به هدف هایشان تقویت می کند - تمام تلاش ها برای شناسایی کارشناسان از جمله معلمان، سایر پرسنل آموزشی و طراحان برنامه درسی و درگیر ساختن آنان در طراحی و اجرای برنامه ها در میان جمعیت متاثر بکار برده می شود. - سنجش ظرفیت ها، نیازها و پاسخ های کودکان، جوانان و افراد بالغ مذکر و مونث مختلف و از جمله گروه های آسیب پذیر را می سنجد. - برای شناسایی نیازهای ظرفیت سازی و راه های رسیدگی به آنها در برنامه های تربیتی باید ظرفیت جامعه ارزیابی شود. این فعالیت ها باید مالکیت و نگهداری برنامه آموزشی توسط جامعه و هماهنگی با بخش های دیگر را رواج دهد. 	

نمودار ۲. اقدامات کلیدی و یادداشت های راهنما مشارکت

مشارکت جامعه: استاندارد ۲ منابع. منابع جامعه، شناسایی، بسیج و برای به اجرا گذاشتن فرصت های یادگیری مناسب سن به کار گرفته می شود. در نمودار ۳ اقدامات کلیدی و یادداشت های راهنما منابع نشان داده شده است.

یادداشت های راهنما	اقدامات کلیدی
<p>۱. منابع جامعه. منابع جامعه شامل منابع انسانی، معنوی، زبانی، پولی و مادی موجود در جامعه است. اهم مسایل در ارتباط با منابع جامعه عبارتند از:</p> <p>- هنگام طراحی و برنامه ریزی پاسخگویی آموزشی باید منابع موجود محلی برای تعیین چگونگی کمک به آموزش شناسایی و تحلیل شود. زیرا منابع جامعه امنیت، دسترسی به تدریس و یادگیری و افزایش کیفیت آن را افزایش می دهد.</p> <p>- مساعدت به محیط فیزیکی شامل پشتیبانی مادی و کاری برای ساخت، نگهداری و تعمیر مراکز پرورش کودکان در سنین اوایل کودکی، مدارس و سایر فضاهای آموزشی است.</p> <p>- کمک های منجر به ارتقای وضعیت حمایت و رفاه عاطفی، رفاه جسمانی و اجتماعی شامل پشتیبانی روانی دانش آموزان، معلمان، تسهیل کنندگان و مراقبان آموزش است.</p> <p>- ایجاد انگیزه در معلمان را می توان با استفاده از منابع مالی تامین شده برای پرداخت دستمزد و سایر شکل های جبران زحمت انجام داد.</p> <p>- نظارت. باید اطمینان حاصل کرد که کودکان و ادار به کار جسمانی فراتر از ظرفیت شان نشوند</p> <p>۲. ارتقای دسترسی و امنیت. شناسایی کودکان و جوانان آسیب پذیر به منظور کمک برای رفتن به مدرسه، و تشویق آنان به شرکت منظم در فعالیت های آموزشی توسط مسئولان آموزش، جامعه محلی، و ذی نفعان امور انسان دوستانه.</p> <p>برای مثال جمع آوری لباس های مناسب برای کودکان فقیر از سوی گروه های زنان و جوانان، تهیه غذا برای خانوارهایی که سرپرستی کودکان را برعهده گرفته اند. اهم مسایل در ارتباط با آن عبارتند از:</p> <p>- اطمینان اعضای جامعه از ایمن و سالم بودن مدارس و مراکز نگهداری کودکان خردسال و سایر فضاهای آموزشی. آنان می توانند تامین کننده دسترسی ایمن، حمل و نقل و پشتیبانی برای مناطق دوردست باشند.</p> <p>- برداشتن موانع فیزیکی از مسیر دانش آموزان معلول</p> <p>- طراحی برنامه های آموزشی غیر رسمی از قبیل آموزش توسط همتایان، آموزش و تربیت فنی و کارآموزی و آموزش های کوتاه برای ایجاد اشتغال و درآمد برای جوانانی که بدلیل فرهنگی و یا حمایتی نمی توانند همراه با کودکان کم سن و سال تر از خود در کلاس ها حضور یابند.</p> <p>- مصرف منابع جامعه برای ایجاد، تطابق و تبادل اطلاعات در باره آموزش کاهش ریسک بلایا و آمادگی جامعه برای رویارویی با بحران</p> <p>۳. آماده سازی برای درازمدت. مشارکت درازمدت کارکنان آموزشی و جامعه در آموزش نقش ها و مسئولیت ها از قبیل آموزش های مربوط به بسیج و مدیریت منابع، نگهداری و تعمیر تجهیزات، آگاهی نسبت به معلولیت ها و اقدامات خاص برای تضمین مشارکت کودکان و نوجوانان.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • شناسایی منابع محلی و بسیج آن به منظور تقویت دسترسی به آموزش با کیفیت توسط جوامع، پرسنل آموزشی، و افرادی که آموزش می بینند. • شناسایی مهارت ها و دانش موجود، و طراحی برنامه های آموزشی به منظور به حداکثر رساندن استفاده از ظرفیت ها توسط مسئولان آموزشی، جامعه محل و ذی نفعان امور انسان دوستانه. • استفاده از منابع جامعه برای طراحی، تطبیق و ارایه آموزشی به منظور تخفیف ریسک بلایا و کشمکش ها توسط مسئولان ملی، جامعه محلی و ذی نفعان امور انسان دوستانه.

ادامه دارد

اقدامات کلیدی	یادداشت های راهنما
	<p>۴. شناسایی مساعادت های جامعه. طراحی، برنامه ریزی ها و گزارش دهی ها باید شامل اطلاعاتی در باره مساعادت های جامعه باشد. کمک های جامعه برای ساخت مراکز آموزشی می تواند:</p> <ol style="list-style-type: none"> ۱. از جنبه فیزیکی باشد. مانند دادن مصالح ساختمانی. ۲. کیفی باشد. بدین معنا که نتوان آنها را مانند مهارت های محلی با اعداد سنجید. اما نباید به حمایت و کمک مستمر جامعه متکی بود مسئولیت قانونی آموزش برعهده مسئولان دولتی است. همچنین مشارکت افراد جوان به ویژه در مرحله طراحی و برآورد نیازها اهمیت فراوان دارد. ۵. ظرفیت محلی. باید سیاست ها و ظرفیت های محلی برای توسعه، تطبیق و ارایه آموزش برای کاهش ریسک و تخفیف کمشکش ها مورد توجه، و برای مقابله به بحران تقویت شود. برای مثال نابرابری دسترسی به منابع و مشارکت گروه های گوناگون درون جامعه ممکن است روی تلاش های آموزشی تاثیرگذار باشد و سبب حذف و یا افزایش اختلاف ها شود. نباید بین افرادی که کمک می کنند و آنانی که نمی توانند کمک کنند تبعیض قائل شد.

نمودار ۳. اقدامات کلیدی و یادداشت های راهنما منابع

هماهنگی: استاندارد ۱ هماهنگی. سازوکارهای هماهنگ برای آموزش برقرار است و از ذی نفعان که برای تضمین دسترسی به آموزش با کیفیت و تداوم آن کار می کنند پشتیبانی می کند. در نمودار ۴ اقدامات کلیدی و یادداشت های راهنما هماهنگی نشان داده شده است.

یادداشت های راهنما	اقدامات کلیدی
<p>۱. کمیته هماهنگی بین آژانس ها. این کمیته مسئول هماهنگی پاسخگویی آموزشی است و محل حضور گسترده نمایندگان نهادهای گوناگون است. کمیته هماهنگی بین آژانس ها دربرگیرنده موارد زیر است:</p> <ul style="list-style-type: none"> - رهبری آن با مسئول آموزش ملی است. - مسئولان و گرو های محلی در آن حضور دارند. - اگر مسئول آموزش فاقد ظرفیت یا مشروعیت است رهبری با توافق به آژانس های گوناگون واگذار می شود. - نظام خوشه ای باید در محل تاسیس شود. - با توجه به ماهیت بحران ممکن است به گروه های هماهنگی در سطح ملی و محلی نیز مورد نیاز باشد. - نقش ها و مسئولیت ها باید در اساسنامه کمیته مشخص شود. - باید در همه سطوح و انواع آموزش از جمله پرورش کودکان کم سن و سال، دبستان، دبیرستان، مدارس غیر رسمی، فنی، حرفه ای و بالاتر و آموزش بزرگسالان هماهنگی وجود داشته باشد. <p>۲. بسیج منابع. اجرای برنامه های آموزشی با کیفیت در بحران تا بهبودی کامل نیازمند بودجه مناسب است. بنابراین رعایت موارد زیر ضروری است:</p> <ul style="list-style-type: none"> - حصول اطمینان از درپیش گرفتن روش های فراگیر، شفاف و هماهنگ تامین مالی از جمله فرایند درخواست بودجه فوری سازمان ملل - تسهیل دسترسی شرکای محلی به منابع - همچنین در ترتیبات تامین مالی وضعیت های اضطراری باید: - اوضاع بازار کار منطقه ای و شرایط و رسوم بازار را در نظر گرفت. - از درپیش گرفتن روالی که نمی تواند ادامه یابد پرهیز کرد. همچنین برای پرهیز از دامن زدن به اختلاف ها در هنگام تخصیص بودجه ها به خصوص در شرایط پیچیده از تحلیل سیاسی استفاده کرد. - یک سیاست هماهنگ شده برای تامین پرداخت ها به معلمان و سایر کارکنان آموزشی و همچنین سایر پرداخت های در ارتباط با آموزش اتخاذ نمود. - با روش های درازمدت سازگار باشد - بودجه بخش خصوصی به ویژه برای آموزش های حرفه ای و فنی و تربیتی نیز مشخص باشد. <p>۳. مدیریت اطلاعات و دانش. نظام مدیریت اطلاعات و دانش نشأت گرفته از نظام های ملی است و سبب بهبود کارها می شود. این نظام در درازمدت باید توسط مسئولان محلی و ملی طراحی شده و متعلق به آنان باشد.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • نقش رهبری مقامات آموزشی مسئول ایفای حق آموزش در پاسخگویی به نیازهای آموزشی از جمله برقراری سازوکارهای هماهنگی با سایر ذی نفعان از آموزش و مشارکت در آن ها • ایجاد کمیته هماهنگی آژانس ها، ارزیابی، برنامه ریزی، مدیریت اطلاعات، بسیج منابع، توسعه ظرفیت و مشاوره • استفاده مسئولان، اهداکنندگان، آژانس های سازمان ملل، سازمان های غیردولتی، جوامع و سایر ذینفعان برای حمایت از فعالیت های آموزشی از ساختار مالی به هنگام، شفاف، برابر و هماهنگ سازوکارهای شفاف برای تبادل اطلاعات در ارتباط با طراحی و هماهنگی پاسخگویی ها در درون کمیته هماهنگی و تمامی گروه های هماهنگ • سنجش های مشترک برای شناسایی ظرفیت ها و کمبودها در پاسخگویی های آموزشی رعایت اصول برابری، شفافیت، مسئولیت و پاسخگو بودن برای رسیدن به نتایج در همه مسئولان

ادامه دارد

اقدامات کلیدی	یادداشت های راهنما
	<p>مدیریت اطلاعات و دانش در برگیرنده موارد زیر است:</p> <ul style="list-style-type: none"> - برآورد نیازها، ظرفیت ها و پوشش دهی - جمع آوری، ذخیره سازی، تحلیل و تبادل اطلاعات - نظارت و ارزیابی - درس های گرفته شده برای استفاده آینده <p>۴. سنجش های مشترک. استفاده از جعبه ابزار سنجش نیازهای آموزشی مشترک خوشه های جهانی آموزش یا سایر ابزارهای از پیش پذیرفته شده برای شناسایی ظرفیت و کمبود ها در پاسخگویی به آموزش است. برای مثال، در برخی از کشورها یک سنجش چند بخشی سریع که شامل سوالات آموزشی است در ظرف ۴۸ ساعت پس از بحران انجام می گیرد چنین کاری در صورت انجام نیازمند هماهنگی با سایر بخش ها از قبیل بهداشت، آب و فاضلاب و سرپناه نیز خواهد بود.</p> <p>اگر ذی نفعان سنجش آموزشی را به صورت انفرادی انجام می دهند باید برای پشتیبانی از پاسخگویی هماهنگ، داده ها و یافته ها را در اختیار مسئولان آموزشی و گروه های هماهنگی در سطح وسیع تر قرار دهند.</p> <p>۵. پاسخگویی مسئولانه. توافق ذی نفعان برای هماهنگی و تبادل اطلاعات نسبت به پاسخگویی مسئولانه است. همگی باید عملکرد شفاف در زمینه جمع آوری اطلاعات، و استفاده از آن در برنامه ریزی کارها داشته باشند. در اینجا وظایف خوشه های آموزشی اطمینان از فعالیت های ذی نفعان مربوطه در زمینه پوشش دهی به نیازهای اولویت دار است. همچنین نظارت و ارزیابی هماهنگ از طریق تبادل آشکار اطلاعات در ارتباط با نتایج فعالیت های آموزشی سبب تسهیل پاسخگویی مسئولان در قبال مردم متاثر از بحران می شود.</p> <p>۶. عرووش کار نتیجه-محور. کوشش ذی نفعان در اطمینان به هماهنگی مناسب پاسخگویی آموزشی، و نتایج مطلوب است. نظارت و ارزیابی مستمر هماهنگی در پاسخگویی آموزشی سبب شناسایی کمبودها و نواقص و رسیدگی بهنگام آن ها می شود.</p>

نمودار ۴. اقدامات کلیدی و یادداشت های راهنما هماهنگی

تحلیل: استاندارد ۱ سنچش. سنچش های به موقع آموزش در وضعیت بحران به شیوه ای کل نگرانه، شفاف و مشارکتی صورت می گیرد. در نمودار ۵ اقدامات کلیدی و یادداشت های راهنما سنچش نشان داده شده است.

یادداشت های راهنما	اقدامات کلیدی
<p>۱. زمان سنچش/اولیه. زمان سنچش اولیه باید:</p> <ul style="list-style-type: none"> - با توجه به ایمنی و امنیت تیم سنچش کننده و جمعیت متاثر باشد. - در اسرع وقت انجام شود. - همه انواع آموزش در منطقه بحران زده مورد سنچش قرار گیرد. - داده ها از طریق نظارت و بررسی به صورت منظم به روز شود. - دستاوردها، محضورات و نیازهای برآورده نشده مرور شود. <p>۲. در سنچش ها باید:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ابزار جمع آوری اطلاعات در کشور استاندارد باشد تا هماهنگی پروژه ها تسهیل شود. - قبل از بحران ابزارهای سنچش ابداع شود و بخشی از برنامه ریزی آمادگی مورد پذیرش همه ذی نفعان قرار گیرد. - ابزارها فضایی برای اطلاعات بیشتر که ممکن است از نظر پاسخگویان محلی مهم باشد تامین کند. - تیم سنچش شامل اعضای از جمعیت متاثر از بحران باشد. - زیربنای سنچش براساس ملاحظات اخلاقی از جمله اصول اساسی احترام و عدم تبعیض باشد. - همچنین باید داده های تفکیک شده "اطلاعات به اجزای تشکیل دهنده خرد و تجزیه شود برای مثال گروه های جنسی و سنی" را برای استفاده در پاسخگویی و سنچش ریسک مستمر ناشی از کشمکش یا بلایا جمع آوری کرد. - سنچش ها و بازدیدهای تامین کنندگان پاسخ اضطراری برای پرهیز از استفاده ناکارآمد از منابع و دست بالا گرفتن برخی مردم متاثر از بحران یا موضوعات، باید هماهنگ باشند کسانی که اطلاعات را جمع آوری می کنند در قبال شرکت کنندگان مسئول هستند در این صورت باید نکات زیر را به اطلاع آنان رساند: - هدف از جمع آوری اطلاعات - حق عدم شرکت در فرایند جمع آوری اطلاعات و یا کنارکشیدن از آن در هر - زمان و بدون هیچ عواقب منفی - حق حفظ حریم و ناشناس ماندن <p>۳. تحلیل وضعیت. تحلیل وضعیت به:</p> <ul style="list-style-type: none"> - حصول اطمینان از مناسب، مرتبط و حساس بودن پاسخگویی آموزشی نسبت به درگیری ها یا بلایای بالقوه کمک می کند. - همه جنبه های وضعیت که بر بهداشت، امنیت و ایمنی دانش آموزان تاثیرگذار است توجه دارد. - تحلیل ریسک به سنچش ریسک های مقابل آموزش می پردازد از جمله: - عدم امنیت، حکومت داری ضعیف و فساد 	<ul style="list-style-type: none"> • سنچش سریع از وضعیت موجود آموزش با در نظر داشتن امنیت و ایمنی در اسرع وقت • جمع آوری داده های تفکیک شده، و شناسایی آن براساس برداشت محلی از مفید بودن آموزش، موانع دسترسی به آموزش، نیازها و فعالیت های آموزشی اولویت دار • شناسایی ظرفیت ها، منابع و سیاست های آموزشی و یادگیری در قبل و حین بحران • تحلیل وضعیت به منظور حصول اطمینان پاسخگویی به آموزش مناسب، و مفید نسبت به ریسک ها و درگیری های بالقوه • مشارکت نمایندگان متاثر از بحران در طراحی و اجرای کار جمع آوری داده ها • سنچش جامع نیازهای آموزشی و منابع لازم برای سطوح و انواع گوناگون آموزش با مشارکت ذی نفعان • هماهنگی کمیته هماهنگی بین آژانس های سنچش و سایر بخش ها و ذی نفعان به منظور جلوگیری از دوباره کاری

ادامه دارد

اقدامات کلیدی	یادداشت های راهنما
	<p>- موضوعات در ارتباط با بهداشت عمومی از قبیل شیوع بیماری های واگیر</p> <p>- سایر عوامل اجتماعی، اقتصادی، فیزیکی و محیط زیست از جمله خطرات صنعتی مانند نشت گازهای سمی و پراکنده شدن آلاینده های شیمیایی</p> <p>- ریسک خاص جنسیت، سن، ناتوانی، پس زمینه های قومیتی و سایر عوامل مربوط به وضعیت</p> <p>همچنین تحلیل کشمکش برای کسب اطمینان از این که آموزش سبب تشدید نابرابری ها یا خشونت های موجود نخواهد شد، می پردازد و پرسش هایی را مطرح می کند از قبیل:</p> <p>- دست اندرکارانی که به صورت مستقیم یا غیرمستقیم در کشمکش ها درگیرند تحت تاثیر کشمکش یا در برابر ریسک این تاثیر هستند.</p> <p>- دلایل کشمکش های جاری یا بالقوه و عواملی که به مشقت ها دامن می زند.</p> <p>- تعامل بین دست اندرکاران از جمله ذی نفعان آموزش و دلایل کشمکش</p> <p>گزارش تحلیل ریسک سبب اتخاذ سیاست هایی برای مدیریت بلایای ساخته دست بشر یا طبیعی پیش رو می شود. این سیاست ها شامل پیشگیری، تخفیف، آماده سازی، پاسخگویی، بازسازی و احیاء می باشد. برای مثال ممکن است مدارس یا فضاهای آموزشی نیازمند طرح های اضطراری و برنامه ریزی هایی برای پیشگیری، تخفیف بحران، اضطراری و پاسخگویی به آنها باشد.</p> <p>۴. اعتبار داده ها و شیوه تحلیل داده ها: با تحلیل داده ها موارد زیر به روشنی بیان می شود:</p> <p>- شاخص ها</p> <p>- منابع داده ها</p> <p>- شیوه های جمع آوری داده ها</p> <p>- جمع کنندگان داده ها</p> <p>- رویه های تحلیل داده ها</p> <p>لازم به یادآوری است:</p> <p>- درجایی که برای جمع کنندگان داده ها خطرات ایمنی وجود دارد باید به نوع سازمان های دست اندرکار جمع آوری داده ها اشاره کرد نه افراد جمع آوری کننده.</p> <p>- باید به محدودیت جمع آوری داده ها یا تحلیلی که می تواند بر قابل اتکاء بودن یافته ها تاثیر بگذارد اشاره کرد.</p> <p>- برای به حداقل رساندن گرایش ها و طرفداری ها، داده ها را باید از چند منبع جمع آوری و مقایسه کرد.</p> <p>- قبل از هر گونه نتیجه گیری باید با گروه هایی که تحت بیشترین تاثیر قرار می گیرند از جمله کودکان و جوانان مذکر و مونث مشورت کرد.</p> <p>- تحلیل به منظور پرهیز از پاسخگویی های انساندوستانه مبتنی بر فرضیات و اولویت های افراد بیرونی محور براساس دانش و ادراکات محلی باشد.</p> <p>۵. شرکت کنندگان در سنجش ها. شرکت کنندگان در سنجش ها عبارتند از:</p> <p>- مسئولان آموزشی</p> <p>- نمایندگان جمعیت متأثر از جمله گروه های آسیب پذیر</p>

ادامه دارد

یادداشت های راهنما	اقدامات کلیدی
<p>همچنین سنجش ها باید ارتباط با همه زبان های جامعه از جمله زبان علائم و خط بریل را در هر جای ممکن تسهیل کند.</p> <p>۶. همکاری درون بخش آموزش و با سایر بخش ها. ذی نفعان از آموزش برای پرهیز از دوباره کاری توسط آژانس های گوناگون باید برآورد نیازها را در شکل مشترک یا با هماهنگی کردن سنجش ها اجرا کنند.</p> <p>بخش آموزش برای تاثیرگذاری در پاسخگویی به تهدیدها، ریسک ها و در دسترس بودن خدمات باید به سایر بخش ها کمک کند. این امر مستلزم کار با بخش های زیر است:</p> <ul style="list-style-type: none"> - بخش بهداشت برای دریافت داده های مربوط به شیوع شناسی و اطلاعاتی در باره تهدید بیماری های شایع و آگاهی از خدمات بهداشتی اساسی در دسترس از جمله خدمات بهداشت جنسی و باروری، پیشگیری از اج آی وی و درمان، مراقبت و پشتیبانی از مبتلایان به آن - بخش حمایت برای آگاهی از ریسک های مربوط به خشونت های مبتنی بر جنسیت، یتیمان و سایر جمعیت های آسیب پذیر درون جامعه، موانع آموزش و خدمات پشتیبانی موجود اجتماعی و روانی-اجتماعی - بخش تغذیه برای آگاهی از خدمات تغذیه ای مدرسه-بنیان، جامعه-بنیان و سایر خدمات تغذیه - بخش مدیریت سرپناه و اردوگاه ها برای هماهنگی در اختصاص مناطق امن و مناسب، فعالیت های ساختمانی و بازسازی و امکانات آموزشی، تفریحی و تامین اقلام غیرخوراکی برای تجهیز مدارس - بخش آب و فاضلاب برای تضمین در دسترس بودن آب و فاضلاب مناسب در اماکن آموزشی- بخش لجستیک برای سازماندهی خرید و تحویل کتاب ها و سایر اقلام <p>۷. نیازهای آموزشی و روانی-اجتماعی. داده های در ارتباط با نیازهای آموزشی و روانی-اجتماعی هنگام برآورد نیازهای عمومی جمع آوری می شود. اعضای تیم سنجش که اطلاعات درباره محل را دارند می توانند این جنبه های برآورد نیاز را پشتیبانی کنند. همچنین آژانس ها باید منابع، کارکنان، و ظرفیت سازمان ها را متعهد به اینکار کنند.</p> <p>۸. یافته های سنجش. یافته های سنجش به منظور برنامه ریزی فعالیت های آموزش باید سریع در دسترس قرار گیرد. زیرا داده های قبل، و نتیجه سنجش بعد از بحران مشخص کننده منابع و نیازهای آموزشی است. مسئولان آموزش در سطح محلی یا ملی عهده دار هماهنگی تبادل یافته های سنجش ها با دیگران هستند. اگر این افراد فاقد ظرفیت انجام این کار هستند یکی از دست اندرکاران پیشرو بین المللی مانند کمیته هماهنگی بخش آموزش یا خوشه های آموزشی می تواند عهده دار این مدیریت شود.</p> <p>عرضه و آرایه داده های حاصل از یافته های سنجش باید به صورت استاندارد درآید تا استفاده از اطلاعات به سادگی امکان پذیر باشد.</p>	

نمودار ۵. اقدامات کلیدی و یادداشت های راهنما سنجش

تحلیل: استاندارد ۲ سیاست های پاسخگویی. سیاست های پاسخگویی آموزشی فراگیر شامل تعریف روشنی از وضعیت، موانع پیش روی حق آموزش و سیاست های غلبه بر آن موانع است. در نمودار ۶ اقدامات کلیدی و یادداشت های راهنما سیاست پاسخگویی نشان داده شده است.

یادداشت های راهنما	اقدامات کلیدی
<p>۱. سیاست های پاسخگویی. می بایست سیاست های پاسخگویی نشان دهنده نقش پیشرو مسئولان آموزشی و همکاری با ذی نفعان باشد. بنابراین تحلیل کامل و تفسیر داده ها از سوی ذی نفعان آموزش برای حصول اطمینان از این که سیاست های پاسخگویی آنان مبتنی بر یافته های کلیدی و اولویت ها براساس سنجش هاست ضروری است.</p> <p>سیاست های پاسخگویی براساس طرح رویدادهای غیرمترقبه مناسب در جایی که چنین طرح هایی موجود است و با مشارکت فعال جامعه می باشد. سیاست ها نشان دهنده سطوح و انواع مختلف آموزش، آگاهی از ریسک ها و خطرات و حمایت یا عدم حمایت سایر آژانس ها از فعالیت های آموزشی است.</p> <p>۲. ظرفیت سازی برای جمع آوری و تحلیل داده ها. سیاست ها شامل ظرفیت سازی از جمله برای کارکنان و مسئولان آموزش و اعضای جامعه است. همچنین:</p> <ul style="list-style-type: none"> - مشارکت اعضای جوان جامعه در جمع آوری و تحلیل و نظارت و سنجش داده ها ضروری است. - تعداد کارکنان از لحاظ جنسیتی به منظور تضمین جمع آوری و تحلیل جامع و سودمند داده های سنجش متعادل باشد. <p>۳. هیچ آسیبی نزنید. پاسخ گویی اضطراری آموزش دربرگیرنده انتقال منابع شامل آموزش، مشاغل، حمایت و غذا به مناطق آسیب دیده است. این منابع معرف قدرت و ثروت است و می تواند سبب کشمکش، رانده شدن به حاشیه، دامن زدن تبعض درون جامعه شده و برخی قصد کنترل آنرا به منظور حمایت از خود و یا تضعیف طرف دیگر را داشته باشند. بنابراین، نیازمند درک و تحلیل کشمکش برای پرهیز از این نوع وضعیت است. برای مثال فعالیت ها براساس همبستگی جوامع باشد مانند تربیت معلم صرف نظر از قومیت براساس منافع حرفه ای یا برابری در روابط اجتماعی</p> <p>۴. به روز کردن سیاست های پاسخگویی. به روز نمودن سیاست های پاسخگویی در طول بحران تا رسیدن به بهبودی کامل از سوی ذی نفعان آموزشی ضروری است. از قبیل به نمایش گذاردن تغییرات در وضعیت اضطراری، وضعیت ایمنی و تغییرات جاری در سیاست های خود. همچنین باید پیشرفت های ترقی خواهانه را از لحاظ کیفی، فراگیر بودن، پوشش دهی، ماندگاری و مالکیت مشارکتی رواج دهند.</p> <p>۵. پاسخ/هدا/کنندگان. مرور منظم کیفیت و پوشش پاسخدهی اضطراری از سوی اهداکنندگان به منظور حصول اطمینان از حداقل سطح کیفی آموزش، و دسترسی برابر ضروری است. برای مثال دسترسی برابر فرصت های آموزشی در مناطق متأثر از بحران، پاسخگویی به نیاز برای آب، غذا، سرپناه، و بهداشت، و بودجه کافی برای ادای حق آموزش تا بهبودی کامل.</p> <p>۶. تقویت برنامه های ملی. می بایست پاسخگویی به وضعیت های اضطراری با برنامه های ملی آموزش از جمله برنامه های رشد کودک، تعلیمات حرفه ای، و</p>	<ul style="list-style-type: none"> • انعکاس دقیق یافته های سنجش • رفع نیازهای آموزشی جمعیت متأثر از بحران • تحلیل وضعیت با اطلاعات بدست آمده به منظور اثربخشی پاسخگویی های آموزشی، و به روز نمودن داده های تازه • ظرفیت سازی برای پشتیبانی از مسئولان آموزشی و اعضای جامعه به منظور انجام سنجش ها و انجام فعالیت های پاسخگویی • تکمیل برنامه های ملی آموزش • جمع آوری نظام مند داده های مبنا

ادامه دارد

یادداشت های راهنما	اقدامات کلیدی
<p>کار و پیشه هماهنگ و تقویت شود. این امر شامل برنامه ریزی های آموزشی ملی و محلی، اداره و مدیریت کارها، و همچنین زیرساخت های ورزشی و پرورشی، تربیت معلم و پشتیبانی از آنان در حین کار نیز می شود.</p> <p>۷. آمادگی برای پاسخگویی به وضعیت اضطراری و کاهش ریسک بلا. می بایست آژانس های عمران و اهداکنندگان فعالیت ها در ارتباط با کاهش ریسک، آمادگی برای اقدامات پیشگیرانه در شرایط اضطراری، و بهبودی اوضاع پس از بحران را پشتیبانی کنند. بنابراین، سرمایه گذاری در این امر به منظور آمادگی برای رویارویی با بلا می تواند مقرون به صرفه باشد.</p> <p>۸. فائق آمدن بر موانع روبه روی مأموریت های سازمانی. سازمان های انسان دوستانه با مأموریت های محدود^۳ برای مثال کودکان، آموزش ابتدایی، و پناهندگان^۴ می بایست اطمینان یابند که پاسخگویی آموزشی آنان مکمل اقدامات مسئولانه آموزش و ذی نفعان است.</p> <p>سیاست های کلی می بایست موارد زیر را پوشش دهد:</p> <ul style="list-style-type: none"> - رشد کودک - آموزش ابتدایی فراگیر - نیازهای جوانان از جمله آموزش های متوسطه، عالی و حرفه ای - آموزش بزرگسالان - تربیت معلم در حین خدمت و قبل از خدمت <p>سیاست های آموزشی برای دانش آموزان بزرگسال عبارتند از:</p> <ul style="list-style-type: none"> - برنامه های آموزش غیر رسمی سواد و شمارش آموزی - پرورش مهارت های لازم برای زندگی و افزایش آگاهی برای ایمنی و امنیت از قبیل آگاهی از مین های زمینی. توسعه آموزش در مناطق پذیرای بازگشتی شامل پیش بینی هایی برای پشتیبانی درازمدت عبارتند از: - کلاس های جبرانی - آموزش حرفه ای <p>۹. جمع آوری داده ها برای نقطه شروع. این امر به معنای اطلاعات جمع آوری شده از جمعیت هدف در قبل از شروع فعالیت های تازه است. هدف از جمع آوری این داده ها عبارتند از:</p> <ul style="list-style-type: none"> - کمک به برنامه ریزان برای فهمیدن وضعیت آموزش جمعیت آسیب دیده - مبنایی برای مقایسه اطلاعات در حین نظارت و سنجش <p>این داده ها می بایست به صورت نظامند جمع آوری شود. نمونه های این داده ها عبارتند از:</p> <ul style="list-style-type: none"> - داده های پراکنده جمعیتی - میزان حضور در مدارس - نسبت معلم به دانش آموز <p>همچنین ممکن است داده ها برای عملیات خاصی باشد برای مثال اگر منظور بهبود بخشی حضور دختران در مدارس است میزان حضور دختران قبل از شروع برنامه، نقطه شروع محسوب می گردد.</p>	

نمودار ۶. اقدامات کلیدی و یادداشت های راهنما سیاست پاسخگویی

تحلیل: استاندارد ۳ نظارت. نظارت منظم بر فعالیت های پاسخگویی به آموزش و مشخص شدن تدریجی نیازهای آموزشی در دست اجرا است. در نمودار ۷ اقدامات کلیدی و یادداشت های راهنما نظارت نشان داده شده است.

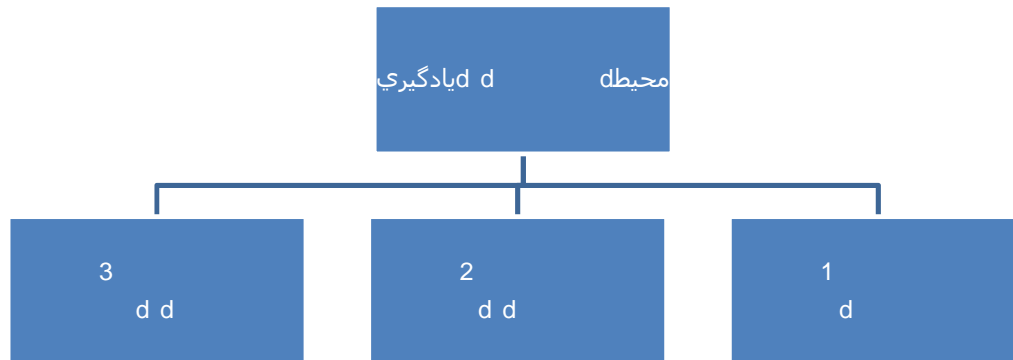
یادداشت های راهنما	اقدامات کلیدی
<p>۱. نظارت. از وظایف حوزه نظارت سنجش رفع یا عدم رفع نیازهای متغیر آموزشی جمعیت به وسیله اقدامات به عمل آمده و چگونگی واکنش جمعیت به وضعیت پدید آمده است. نظارت تضمین کننده آن است که پایش گذاشتن ها به جا است و جواب می دهد، احتمالات پیشرفت را مشخص می کند، به تخفیف کشمکش ها و کاهش ریسک های بلایا کمک می کند، و پاسخگویی مسئولانه را رواج می دهد.</p> <p>از سوی دیگر تاثیر گذاری طرح ریزی شده و نشده برنامه های آموزشی می بایست تحت نظارت قرار گیرد تا تضمین کننده آن باشد که این ها ناخواسته سبب افزایش رانده شدن به حاشیه ها، تبعیض، کشمکش یا خطرات طبیعی نخواهد شد. طرح نظارت تعیین می کند که انواع داده ها، با توجه به نیاز و منابع لازم برای جمع آوری و فراوری داده ها، در چه فواصل زمانی باید جمع آوری شود. چنین اطلاعاتی ممکن است شامل این نکات باشد: داده های تفکیک شده در باره ثبت نام کسانی که ترک تحصیل می کنند، آیا دانش آموزان قبل از رفتن به مدرسه غذا می خورند، و در دسترس بودن کتاب های درسی و لوازم تدریس و یادگیری. همچنین بازدهی های غیر رسمی و صحبت های غیر رسمی می تواند دلایل نرفتن کودکان و جوانان به مدرسه،... را نشان دهد.</p> <p>۲. افراد درگیر در نظارت. از ویژگی این افراد تعادل جنسیتی و تسلط به زبان های محلی است. همچنین ممکن است رسوم محلی ایجاب کند با زنان یا گروه های اقلیت جداگانه و توسط افراد معتمد مشورت شود.</p> <p>۳. نظام مدیریت اطلاعات. مسئولان آموزش اداره کننده نظام مدیریت هستند. آنان داده های آموزشی را جمع آوری و تحلیل می کنند. اگر برای وضعیت موجود یک نظام مدیریت اطلاعات وجود دارد ممکن است در حالت اضطراری دچار اختلال شده و نیازمند نوسازی باشد ممکن است توسعه یا نوسازی نظام مدیریت اطلاعات آموزش ملی، یا معادل آن مستلزم ظرفیت سازی در سطح ملی، منطقه ای و محلی باشد. ظرفیت سازی از افراد مربوطه در جمع آوری، مدیریت، تفسیر، استفاده و تبادل اطلاعات در دسترس پشتیبانی می کند. ظرفیت سازی می بایست در اسرع وقت و با هدف برقراری یک نظام کارآمد به صورت ایده آل در بستر یک نهاد دولتی تا قبل از فاز برگشت به شرایط عادی انجام شود. یکنظام اطلاعاتی کارآمد می بایست تجهیز به نرم افزار و سخت افزار باشد اگر نبود این امر نباید مانع جمع آوری اطلاعات از مناطق دچار کمبود منابع شود.</p> <p>۴. نظارت بر دانش آموز. نظارت بر دانش آموز در طول دوره آموزش، پس از تکمیل، و ترک هر دوره ضروری است. نظارت می تواند از طریق سنجش های کمی و کیفی به موارد زیر بپردازد:</p> <ul style="list-style-type: none"> - پرورش مهارت های مربوط به حرکت های کوچک و بزرگ اندامهای بدن، و پرورش فکری و احساسی- اجتماعی کودکان بسیار کم سن - آگاهی و کاربرد مهارت های کلیدی زندگی، و دسترسی به مطالب خواندنی بعد از سواد آموزی. در آموزش حرفه ای نظارت می بایست با نگاه به فرصت های استخدامی باشد. نظارت بازخورد باارزشی برای طراحی برنامه بعدی بدست می دهد. 	<ul style="list-style-type: none"> • نظارت منظم بر فعالیت های پاسخگویی به آموزش در وضعیت های اضطراری تا زمان بازگشت به شرایط عادی • نظارت بر تضمین فعالیت های پاسخگویی به آموزش به منظور ایمنی و امنیت همه دانش آموزان، معلمان، و سایر پرسنل آموزشی • جمع آوری منظم، و نظامند داده های پراکنده آموزشی برای استفاده در پاسخگویی به آموزش • بیان تحلیل داده های آموزشی در فواصل زمانی منظم به همه ذینفعان، به ویژه جوامع متأثر و گروه های آسیب پذیر

نمودار ۷. اقدامات کلیدی و یادداشت های راهنما نظارت

تحلیل: استاندارد ۴/ارزیابی. ارزیابی های نظام مند و بی طرفانه سبب بهبود فعالیت های پاسخگویی آموزشی و ارتقای پاسخ گویی مسئولانه می شود. در نمودار ۸ اقدامات کلیدی و یادداشت های راهنما ارزیابی نشان داده شده است.

یادداشت های راهنما	اقدامات کلیدی
<p>۱. تمایز میان نظارت و ارزیابی. نظارت: - فرایندی ادامه دار است و پیشرفت به سوی هدف ها و مقاصد برنامه های آموزشی را به طور منظم می سنجد. - امکان حصول اطمینان از عدم انحراف از مسیر خود و دست یافتن به هدف ها و مقاصد در طول دوره برنامه یا پروژه آموزشی تغییرات در برنامه را برای کارکنان فراهم می کند. ارزیابی: - کمتر تکرار می شود و معمولاً تنها در میانه یا پایان دوره یک برنامه یا پروژه توسط دست اندرکاران خارجی یا مستقل انجام می گیرد. - دستاوردهای آن حصول یا عدم حصول نتایج مورد انتظار را می سنجد و ارزیابی می کند. هدف ارزیابی عبارتند از: - آیا فعالیت ها با اولویت ها و سیاست های اظهار شده و اسناد حقوقی مرتبط بوده است. - آیا برنامه ها به شکل کارآمد اجرا شده است یا خیر. ۲. در ارزیابی فعالیت های پاسخگویی آموزشی باید: - روش ها و شیوه هایی را به کار بست که شواهدی به موقع و معتبر از دست آوردهای برنامه و اثراتی که بر اقدامات آینده می گذارد عرضه شود. در ارزیابی هر دو داده ها دارای اهمیت هستند: ۱. داده های کمی که راجع به اشیاء قابل سنجش با اعداد است این داده ها نتایج کارهایی مانند ثبت نام، ترک تحصیل و موفقیت را می سنجد ۲. داده های کیفی که به موارد غیرقابل شمارش با اعداد مربوط است. این داده ها به درک فرایندها و توضیح نتایج کمک می کند. از قبیل اطلاعات آنچه در مدرسه و یا فضای آموزشی اتفاق می افتد و علل ثبت نام و حضور در کلاس ها... ۳. ظرفیت سازی از طریق ارزیابی. در بودجه ارزیابی می بایست هزینه کارگاه های آموزشی، ظرفیت سازی برای ذی نفعان مربوطه از جمله مسئولان آموزشی و نمایندگان جامعه و دانش آموزان تحت پوشش قرار گیرد. این موارد می تواند از طرح های ارزیابی باشد. همچنین دانش آموزان و معلمان می بایست در طرح های ارزیابی به منظور دقت جمع آوری داده ها مشارکت داشته باشند ۴. در میان گذاشتن یافته های ارزیابی و درس های گرفته شده. می بایست یافته های کلیدی در گزارش ارزیابی: - به صورت قابل درک برای همه در اختیار اعضای جامعه قرار گیرد. - با دقت به داده های حساس رسیدگی شود تا از کمک به وخامت وضعیت اضطراری/ کشمکش یا در معرض ریسک قرار دادن اطلاع دهندگانی که به صورت گمنام کمک کرده اند یا خود اطلاعات پرهیز شود.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ارزیابی منظم فعالیت های پاسخگویی به آموزش • شرکت همه ذینفعان از جمله نمایندگان متاثر و مسئولان آموزشی در فعالیت های ارزیابی • مطرح ساختن درس ها و عملکردهای خوب با دیگران و استفاده از آن در برنامه ها و سیاست های آینده

نمودار ۸. اقدامات کلیدی و یادداشت های راهنما ارزیابی

اقدامات کلیدی

- دسترسی برابر به فرصت های آموزشی صرف نظر از قوم، گروه اجتماعی،...
- دسترسی به اماکن آموزشی
- برداشتن موانع ثبت نام از قبیل نداشتن مدارک،...
- آموزش انعطاف پذیر رسمی و غیررسمی برای رفع نیازهای آموزشی
- حصول اطمینان از حق برخورداری آموزش باکیفیت
- در دسترس بودن منابع کافی
- برخورداری دانش آموزان آسیب دیده از آموزش رسمی
- به رسمیت شناخته شدن برنامه آموزش در وضعیت پناهندگی توسط مسئولان آموزش محلی و سایر
- عدم تاثیر منفی خدمات آموزشی برای جمعیت متاثر از بحران روی جمعیت میزبان

یادداشت های راهنما

- تبعیض. تحمیل موانع به دلایل گوناگون از قبیل جنسیت، سن، ناتوانی، وضعیت اج آر وی، قومیت، قبیله، قشر اجتماعی، مذهب، زبان، فرهنگ و وابستگی سیاسی، گرایش جنسی، پشتوانه اجتماعی - اقتصادی، موقعیت جغرافیایی، نیازهای خاص آموزشی یا حتی بین المللی، نتیجه ناخواسته دور از دسترس بودن زیرساخت ها سیاست و رسوم است که از مشارکت دانش آموزان حمایت نمی کند.
- همچنین افراد و گروه های خاص در وضعیت بحرانی ممکن است برای دسترسی به آموزش با موانع روبه رو شوند از قبیل:
 - معلولان جسمی و ذهنی، افرادی که از مشکلات شدید سلامت ذهنی و روحی - اجتماعی رنج می برند.
 - دختران، جوانان، کودکانی که به گروه های مسلح پیوسته اند.
 - نوجوانان سرپرست خانوار، مادران نوجوان، افرادی از گروه های قومی یاسایر گروه های اجتماعی
- مسئولان ملی، جوامع و سازمانهای انسان دوستانه براساس میثاق بین المللی مربوط به حقوق اقتصادی، اجتماعی فرهنگی (۱۹۶۶) حقوق آموزش، مسئول دسترسی همه افراد به فعالیت های آموزشی براساس ماده ۲ و ۱۳ هستند. سیاست های تبعیض می بایست شناسایی و اصلاح شود. آنان متعهد به موارد زیر هستند:
 - آموزش ابتدایی اجباری رایگان در دسترس برای همه افراد
 - آموزش متوسطه در اشکال گوناگون از جمله آموزش متوسطه فنی و حرفه ای با ارایه تدریجی آموزش رایگان برای همه افراد

اقدامات کلیدی	یادداشت های راهنما
	<p>۲. پذیرش ثبت نام و نگهداری. گواهی های تابعیتی، تولد یا سن، برگه های شناسایی یا گزارش مدرسه برای ثبت نام، محدودیت های سنی، و ترک تحصیل کردگان نباید الزامی باشد. همچنین به منظور ایمنی باید اطلاعات ثبت نام و مستند سازی محرمانه باشد.</p> <p>۳. فرصت های آموزش با کیفیت. هدف کسب اطمینان از رفع نیازهای آموزشی، و کمک به رشد اقتصادی، اجتماعی و سیاسی کشور است. این فرصت ها می بایست سودمند و شامل موارد زیر باشد:</p> <ul style="list-style-type: none"> - پرورش کودکان خردسال، آموزش ابتدایی، متوسطه و عالی - کلاس های سواد و شمارش آموزی - برنامه های آموزشی برای نوجوانان و بزرگسالان از قبیل آموزش های فنی و حرفه ای - ایجاد فضاهای آموزشی مناسب <p>۴. انعطاف پذیری. فرصت های آموزشی می بایست انعطاف پذیر و قابل تطبیق با وضعیت باشد. تطبیق دادن شامل نکات زیر است:</p> <ul style="list-style-type: none"> - تغییرات در برنامه ها، ساعت ها، شیفت ها و برنامه های سالانه کلاس ها برای رفع نیازهای گروه های خاص دانش آموز - شیوه های جایگزین ارائه برنامه ها از قبیل برنامه های خودآموزی، آموزش از راه دور، آموزش جبرانی - ارائه خدمات مراقبت از کودکان برای والدین جوان - چشم پوشی از الزامات اسنادی از قبیل گواهی تولد یا شناسنامه <p>۵. اولویت های فوری آموزش. اولویت های فوری آموزش می بایست براساس سنجش اولیه باشد. همچنین توجه به داده های تفکیک شده براساس جنسیت و سن، ملاحظات مربوط به آسیب پذیری و حمایت، نیازهای مخصوص وضعیت از قبیل اطلاعات حفظ زندگی، و ارتباط با بازگشایی نظام آموزش ضروری است:</p> <p>۶. آموزش با کیفیت و سودمند. آموزش با کیفیت و سودمند ضروری است.</p> <p>۷. دخالت دادن جامعه. دخالت جامعه در فرایند آموزش کمک می کند تا به وقفه های ارتباطی رسیدگی شود، منابع بیشتری جذب شود، به نگرانی هایی در مورد ایمنی، حمایت و مسایل روانی - اجتماعی رسیدگی شود، نیازهای مربوط به فرصت های آموزشی جایگزین شناسایی شود، و مشارکت همه گروه های ذی ربط به خصوص گروه آسیب پذیر افزایش یابد.</p> <p>۸. منابع. مسئولان ملی،... مسئول نهایی کسب اطمینان از منابع هستند. اگر این منابع کافی نبود نیازمند تامین پشتیبانی از جامعه بین المللی، آژانس های سازمان ملل، سازمان های غیردولتی محلی،... هستند.</p> <p>۹. به حداقل رساندن استفاده از امکانات آموزشی به عنوان سرپناه. زمانی می بایست از امکانات آموزشی برای افراد آواره استفاده کرد که امکانات دیگری در دسترس نباشد اگر از امکانات آموزشی استفاده می شود پشتیبانی و حفظ و نگهداری دارایی های مدرسه از قبیل کتابخانه، مبلمان، پرونده ها،... ضروری است.</p>

نمودار ۱۰. اقدامات کلیدی و یادداشت های راهنما دسترسی برابر

محیط دسترسی و یادگیری. استاندارد ۲ حمایت و رفاه. ایجاد محیط های یادگیری ایمن و سالم، و ارتقاء رفاه روانی - اجتماعی دانش آموزان، معلمان، و سایر کارکنان آموزشی. در نمودار ۱۱ اقدامات کلیدی و یادداشت راهنما حمایت و رفاه نشان داده شده است.

یادداشت های راهنما	اقدامات کلیدی
<p>۱. ایمنی و اطمینان خاطر. محیط آموزشی امن ضامن حمایت در برابر تهدید، خطر، آسیب دیدن یا خسارت است. برقراری امنیت توسط مسئولان محلی شامل:</p> <ul style="list-style-type: none"> - استقرار نیروهای انتظامی خوب، - و استقرار نیروها در جای مناسب می باشد. در صورت عدم امنیت محیط آموزشی می بایست امکان ادامه تحصیل از راه دور یا خانه فراهم گردد. همچنین نیروهای نظامی نباید از امکانات مدرسه به عنوان مقر موقت خود استفاده کنند. <p>۲. رفاه/احساسی، جسمانی و اجتماعی. این امور وابسته به:</p> <ul style="list-style-type: none"> - امنیت، ایمنی و حمایت، - سلامتی، - شادی و سرگرمی در رابطه میان ارایه دهندگان آموزش و دانش آموزان است. فعالیت های مربوط به تضمین رفاه دانش آموزان بر روی رشد معقول، تعامل مثبت اجتماعی و سلامتی آنان، و احساس درماندگی کمتر شان تاثیرگذار است. <p>۳. حمایت. حمایت به معنای دوری دانش آموزان از هرگونه تهدید، بدرفتاری، بهره کشی، و خشونت جسمانی، احساسی و اجتماعی است. معلمان و سایر کارکنان آموزشی می بایست از خطرات درون و اطراف محیط های آموزشی آگاه باشند. از قبیل:</p> <ul style="list-style-type: none"> - زورگویی - بهره کشی جنسی - خطرات طبیعی و محیطی - اسلحه، تجهیزات نظامی، مین های زمینی و مهمات منفجر نشده - پرسنل مسلح، مناطق تبادل آتش و سایر خطرات نظامی از جمله ربودن آدم ها و به کارگرفتن آنان در درگیری ها - ناامنی سیاسی <p>سنجش خطرات از جمله مشورت با اعضای جامعه، معلمان و سایر کارکنان آموزش برای درک نیازها و اولویت های حمایتی مهم است. همچنین ارزیابی ها بایستی منظم و شامل تحلیل عوامل مرتبط فرهنگی و سیاسی باشد. در صورت بروز خشونت قربانی نیازمند حمایت است اما حمایت می بایست محرمانه و با کمک افراد تربیت شده در زمینه نظارت حقوق بشر باشد و پاسخ به خشونت ها از جمله ارجاع به مراکز درمانی، حمایت و خدمات روانی تامین شده می بایست به صورت مستند گزارش شود. همچنین اطلاعات کلیدی در ارتباط با حادثه و جنسیت و سن مشخص شود زیرا این اطلاعات برای شناسایی الگوها مهم است.</p> <p>در محیط هایی که تهدیدهای جسمانی، روانی و اجتماعی ایمنی معلمان و سایر کارکنان آموزشی عادی است درگیر نمودن خانواده ها در ارتقای ایمنی خانه و جامعه ضروری است.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ایجاد محیط یادگیری امن برای دانش آموزان و معلمان و سایر کارکنان آموزشی • ارتقاء رفاه روانی- اجتماعی دانش آموزاندر محیط آموزشی • نزدیک بودن مدارس، فضاهای آموزشی و موقت مورد علاقه کودکان • راه های دسترسی به محیط های آموزشی ایمن، سالم و آسان • در معرض حمله نبودن اماکن آموزشی • کمک جامعه به تصمیم گیری های مربوط به موقعیت محیط های آموزشی، نظام ها و سیاست های تضمین ایمنی و سلامت دانش آموزان، معلمان و سایر کارکنان آموزشی • فعالیت های مدیریتی نگهداری محیط آموزشی امن با شیوه های کاهش ریسک بلایا

ادامه دارد

یادداشت های راهنما	اقدامات کلیدی
<p>فعالیت های ممکن در این زمینه عبارتند از:</p> <p>- آگاهی به والدین و بزرگسالان برای به اجرا گذاشتن دوباره شیوه های مثبت تربیت فرزندان</p> <p>- رفتن به سراغ پلیس و سایر نیروهای انتظامی مربوطه به منظور افزایش آگاهی آنان از موارد نگرانی در جامعه</p> <p>- همکاری با جوامع و مسئولان مربوطه به منظور رسیدگی به موارد حمایتی از قبیل سازماندهی همراهی با دانش آموزان در مسیر رفت و برگشت مدرسه</p> <p>۴. خشونت جنسی. این امر یک موضوع جدی و تهدید کننده است و می تواند روی زنان و مردان تاثیرگذار باشد. اما خشونت بیشتر زنان و دختران را مورد هدف قرار می دهد. بنابراین، برنامه های آموزشی می بایست موضوعات آزار و بهره کشی جنسی را مورد نظارت قرار داده و نسبت به آن پاسخگو باشد. والدین، دانش آموزان، معلمان، و سایر کارکنان آموزشی می بایست در مورد راه های کاهش خطرات برای کودکان و نوجوانان در مسیر رفت و آمد به محیط آموزشی به توافق برسند برخی از راه ها عبارتند از:</p> <p>- تدوین، و اعلام مقررات عمومی بر علیه آزار جنسی، بهره کشی، بذر فتاری و سایر خشونت های جنسیتی</p> <p>- قراردادن مقررات در منشور رفتاری معلمان و سایر کارکنان آموزشی و آگاهی آنان نسبت به رفتارهای غیر قابل قبول</p> <p>- افزایش زنان بالغ در محیط های آموزشی به منظور حمایت، و ایجاد اطمینان در دانش آموزان مونث</p> <p>۵. <i>حداکثر فاصله</i>. تعریف استانداردهای محلی و ملی میان محل دانش آموزان و اماکن آموزشی به منظور برطرف ساختن نگرانی های مربوط به ایمنی، و قابلیت دسترسی ضروری است. همچنین توجه به محل های سربازان، مین های زمینی و سایر بوته زارهای انبوه در محیط بسیار مهم است و بایستی با والدین و سایر اعضای جامعه در مورد محل مکان های آموزشی و خطرات بالقوه مشورت و در صورت نیاز به منظور کاهش ریسک کلاس های جانبی در نقاط نزدیک به محل سکونت دانش آموزان تشکیل شود.</p> <p>۶. <i>مسیرهای دسترسی</i>. به منظور اطمینان از مسیرهای دسترسی ایمن، و سلامت دانش آموزان، معلمان و سایر کارکنان آموزش، و جوامع از جمله دختران و پسران می بایست خطرات را شناسایی و اقدامات مقابله با آن را آماده نمود. برای مثال مسیر رفت و آمد با نور کم را باید با استفاده از منعکس کننده های نور یا نصب نوارهای شفاف روی لباس و کیف ها افزایش داد.</p> <p>۷. <i>محفوظ نگهداشتن آموزش از حمله</i>. اقدامات ضروری برای حفظ ایمنی دانش آموزان، معلمان و سایر کارکنان آموزشی در مسیر رفت و برگشت به منظور کاهش خطرات جسمانی، روانی و اجتماعی عبارتند از:</p> <p>- غنی سازی برنامه درسی با پیام های ایمنی، پشتیبانی روانی اجتماعی، و آموزش در زمینه حقوق بشر، حل اختلاف، آشتی و حقوق بین الملل انسان دوستانه</p> <p>- افزایش آگاهی عمومی در زمینه معنی و استفاده از کنوانسیون های ژنو و قوانین و مقررات مربوط به داده گاه جنایی بین المللی رم که حمله به غیر نظامیان از جمله دانش آموزان و معلمان را ممنوع کرده است.</p>	

ادامه دارد

اقدامات کلیدی	یادداشت های راهنما
	<p>- ظرفیت سازی نظام های دولتی و قضایی نظامی، و نیروها و گروه های مسلح تحت اصول اساسی حقوق بین الملل انسان دوستانه و کاربرد آن در حمایت از آموزش</p> <p>- تقویت ساختمان ها و دیوارهای اطراف و استفاده از محافظان ایمنی</p> <p>- احداث خانه برای معلمان در محل</p> <p>- تغییر مکان دانش آموزان، معلمان سایر کارکنان آموزش تهدید شده</p> <p>- برپا کردن مدارس خانگی یا جامعه-بنیان</p> <p>۸. تربیت در زمینه حمایت روانی - اجتماعی و رفاه. راه های تربیت معلمان و سایر کارکنان آموزشی به منظور حمایت روانی - اجتماعی دانش آموزان عبارتند از:</p> <p>- آموزش ساختارمند</p> <p>- استفاده از شیوه های مورد علاقه کودکان</p> <p>- بازی و تفریح</p> <p>- آموختن مهارت های زندگی</p> <p>- ارجاع</p> <p>رسیدگی به رفاه معلمان سایر کارکنان آموزشی ضروری است. زیرا این امر در رفاه دانش آموزان، و موفقیت آنان در برنامه های رسمی و غیر رسمی تاثیر گذار است.</p> <p>۹. مدیریت دور از خشونت کلاس ها. می بایست مدیریت آموزش بر اساس چارچوب داکار' تفاهم متقابل، صلح و تسامح باشد در این امر معلمان نیازمند به حمایت در برقراری اعمال انضباطی مثبت دارند و از هر گونه خشونت می بایست پرهیز شود.</p> <p>۱۰. مشارکت جامعه. جامعه نقش هدایت کننده در ایجاد حفظ و حمایت محیط های آموزشی دارد و نمایندگان همه گروه های آسیب پذیر در طراحی برنامه ها مشارکت دارند. این امر سبب افزایش حمایت مالکیت در آموزش می شود.</p> <p>۱۱. مدیریت و کاهش ریسک و بلایا. تربیت دانش آموزان، معلمان و سایر کارکنان آموزشی به منظور پشتیبانی از فعالیت های پیشگیری و مدیریت بلایا ضروری است از قبیل:</p> <p>- شکل گیری و بهره برداری از برنامه های آمادگی برای رویارویی با وضعیت اضطراری</p> <p>- انجام مانورهای شبیه سازی شده برای بلایای پی در پی یا مورد انتظار</p> <p>- اتخاذ ترتیبات در زمینه ایمنی ساختاری و غیر ساختاری مدارس از قبیل طرح های تخلیه در مناطق زلزله خیز</p> <p>کمیته های ایمنی جامعه و مدرسه برای تدوین، هدایت کار مدیریت بحران مدارس یا طرح های ایمنی نیازمند پشتیبانی است. پشتیبانی ها عبارتند از، کمک به سنجش و اولویت بندی ریسک ها، عمل به سیاست های اجرایی فیزیکی و محیط زیستی، و تدوین رویه ها و ایجاد مهارت های آمادگی برای پاسخگویی.</p> <p>همچنین طرح های آمادگی رویارویی با بحران از جمله طرح های تخلیه مدارس به شیوه ای تهیه شود که برای همه افراد از جمله بی سوادان، و ناتوانان جسمی، روحی و عقب مانده ذهنی قابل قبول باشد.</p>

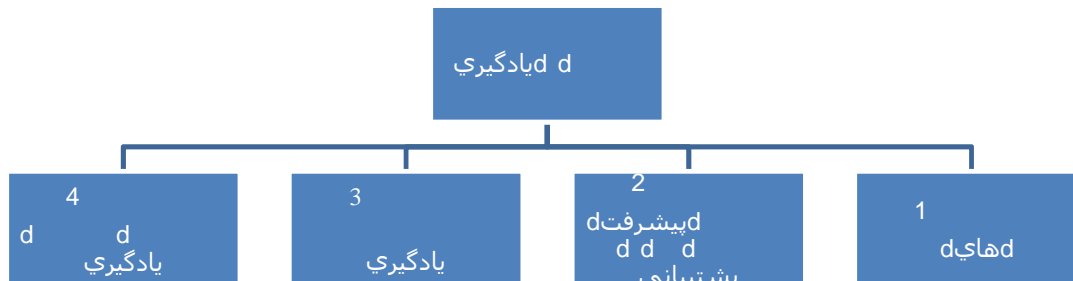
نمودار ۱۱. اقدامات کلیدی و یادداشت های راهنما دسترسی برابر

محیط دسترسی و یادگیری. استاندارد ۳/ امکانات و خدمات. امکانات و خدمات سبب ارتقا امکانات آموزشی ایمنی و رفاه دانش آموزان، معلمان، و سایر کارکنان آموزشی می شود و با بخش های خدمات بهداشتی، تغذیه، روانی - اجتماعی و حمایتی مرتبط است. در نمودار ۱۲ اقدامات کلیدی و یادداشت راهنما امکانات و خدمات نشان داده شده است.

یادداشت های راهنما	اقدامات کلیدی
<p>۱. محل. رعایت موارد زیر ضروری است:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ساخت، تجدید ساخت یا انتقال امکانات آموزشی در نقاط امن برای دانش آموزان،.. - تجدید ساخت ساختارهای فیزیکی در محل های قبلی در برابر احتمال خطرات طبیعی - سنجش دقیق خطرات احتمالی کشمکش ها و بلایا با مشورت نمایندگان مسئولان ملی و محلی و اعضای جامعه به ویژه گروه های آسیب پذیر که سبب دریافت اطلاعات جامع در زمینه احداث اماکن آموزشی خواهد شد. - همکاری با بخش های دیگر از قبیل هماهنگی و مدیریت کمپ سرپناه و بهداشت برای تضمین دسترسی به مدارس و امکانات آموزشی نزدیک به خانه های دانش آموزان ۲. ساختار، طراحی و ساختمان. در نظر گرفتن عناصر "گرنش محل امن، طراحی و مقاومت ساختمان در برابر بلایا، امکان نگهداری ساختمان توسط مسئولین محلی و جامعه محلی به قیمت مناسب، و بودجه های موجود، استفاده احتمالی فعلی و درازمدت و دخالت دادن گروه های جامعه و طراحان و مدیران آموزش" در طراحی، ساختمان و امکانات آموزشی ضروری است. ۳. افراد دچار معلولیت. به منظور رفع نیازهای آموزشی افراد معلول می بایست امور زیر در طراحی امکانات آموزشی مورد توجه قرار گیرد: <ul style="list-style-type: none"> - ورودی ها و خروجی ها برای صندلی های چرخدار - فضا و میز و صندلی کلاس ها - تجهیزات مربوط به آب و سرویس های بهداشتی - همکاری با سازمان های نماینده ۴. طراحی و نگهداری فضاهای آموزشی. طراحی فضاهای آموزشی می بایست براساس جنسیت، سن، توانایی های جسمانی و ملاحظات فرهنگی و استاندارد محلی باشد. همچنین ورودی ها و خروجی ها باید در شرایط اضطراری اجازه خروج ایمن دانش آموزان را بدهد. ساختار بنا از جمله سرویس بهداشتی، میزها و صندلی ها و تخته سیاه ها منظم نگهداری شود. ۵. امکانات بهداشتی. امکانات بهداشتی باید در داخل یا نزدیک محیط آموزشی باشد. رعایت نکات زیر در سرویس های بهداشتی ضروری است: <ul style="list-style-type: none"> - امکانات دفع زباله های جامد از قبیل کانتینرها و چاله های دفن زباله - امکانات دفع آب های سطحی مانند چاله های خشکاندن آب و کانال های زهکشی - آب کافی برای بهداشت شخصی و پاک کردن سرویس های بهداشتی - خصوصی بودن، حرمت و ایمنی امکانات بهداشتی، قفل شدن درها از داخل، و در دسترس بودن افراد معلول به این امکانات - سرویس های جداگانه دختران و پسران، داشتن یک سرویس بهداشتی برای ۳۰ دانش آموز دختر یا پسر - تدارک لباس های مناسب و مواد بهداشتی برای دختران 	<ul style="list-style-type: none"> • ایمنی قابل دسترس بودن اماکن و ساختارهای آموزشی برای همه دانش آموزان، معلمان و سایر کارکنان آموزشی • ایجاد محیط های آموزشی موقت و دائمی با طراحی مقاوم در برابر بلایا برحسب نیاز • نصب علائم حفاظتی در اطراف فضاهای آموزشی • مناسب بودن ساختارهای فیزیکی اماکن آموزشی براساس کلاس های کافی، دفاتر اداری و امکانات تفریحی و سرویس های بهداشتی • مشارکت اعضای جامعه از جمله افراد جوان در ساخت و نگهداری محیط های آموزشی • پشتیبانی دانش آموزان با توجه به سن و جنسیت، و افراد ناتوان به منظور کمک رسانی در مواردی از قبیل آب کافی سالم، و امکانات بهداشتی • ترویج آموزش کسب مهارت های بهداشتی و سلامت در محیط های آموزشی • خدمات بهداشتی، و تغذیه ای مدرسه محور برای رفع گرسنگی و سایر موانع آموزشی دانش آموزان

ادامه دارد

۶. آب سالم و ترویج بهداشت. داشتن منابع آب سالم در محیط های بهداشتی و صابون ضروری است. براساس دستورالعملهای اسفیر حداقل آب در مدارس سه لیتر در روز برای نوشیدن و شستن دست دانش آموزان ضروری است.
۷. بهداشت مدرسه- بنیان و خدمات تغذیه. برنامه بهداشت شامل نکات زیر است:
- برنامه های تغذیه در مدارس برای رفع گرسنگی
 - کرم زدایی به منظور درمان عفونت های انگلی
 - برنامه های پیشگیری از بیماری های واگیردار از قبیل سرخک، اچ آی وی،...
 - پیش بینی ریزمغذی های مکمل از قبیل ویتامین آ، آهن و ید
۸. دسترسی به خدمات محلی و ارجاع ها. معلمان و سایر کارکنان آموزشی برای حمایت از رفاه روانی - اجتماعی، احساسی و جسمانی دانش آموزان باید به مراکز خدمات درمانی رجوع کنند. همچنین اطلاعات مربوط به تهدید رفاه دانش آموزان را با ذی نفعان مربوطه از سایر بخش ها در میان بگذرانند. از سویی آنان برای کسب اطمینان از سودمندی کار باید با خدمات دیگر ارتباط رسمی برقرار کنند این خدمات می تواند شامل خدمات روانی - اجتماعی و حقوقی برای افرادی که دچار خشونت های جنسی شده اند و خدمات اجتماعی برای افراد مشکوک به بدرفتاری های جنسی باشد.

یادداشت های راهنما	اقدامات کلیدی
<p>1. <i>برنامه درسی</i>. یک برنامه درسی طرحی برای اقدام به منظور کمک به رشد دانش و مهارت دانش آموز است. برنامه درسی شامل هدف های آموزش، محتوای آموخته ها، سنجش و روش ها و مطالب آموزش است:</p> <ul style="list-style-type: none"> - هدف های آموزش "دانش، رفتارها، و مهارت هایی است که از طریق فعالیت های آموزش انجام گرفته و منجر به رشد عقلانی، اجتماعی، جسمانی و احساسی دانش آموز می شود". - محتوای آموزش "به موضوعاتی نظیر سوادآموزی، آموزش شمارش و مهارت زندگی گفته می شود". - سنجش "اندازه گیری آموخته ها در شکل دانش، رفتار و مهارت برای یادگیری آنچه تدریس شده است". - روش های تدریس "روش انتخاب ارایه محتوا برای کسب دانش و مهارت دانش آموز است". - مطالب تعلیمی "کتاب ها، نقشه ها، نمودارها، راهنمای معلم، و سایر مواد آموزشی است". <p>2. <i>تناسب برنامه درسی براساس سن، و سطوح رشد</i>. مناسب بودن برنامه درسی براساس سطح رشد دانش آموز از جمله رشد احساسی، ذهنی، عقلانی، روانی و جسمانی. برنامه های رسمی و غیررسمی در وضعیت بحران با توجه به سطح رشد و سن دانش آموز متفاوت است.</p> <p>3. <i>مرور برنامه درسی و رشد</i>. اگر برنامه های آموزش رسمی در حین و یا بعد از وضعیت اضطراری دوباره به اجرا درآید باید شامل مطالب درسی شناخته شده ملی دبستان و دبیرستان باشد.</p> <p>4. <i>شایستگی های اصلی</i>. شایستگی های اصلی آموزش ابتدایی عبارتند از: سوادآموزی و شمارش کاربردی، دانش اساسی، مهارت های زندگی، رفتار و آداب و رسوم ضروری برای رسیدن به زندگی با کرامت به عنوان عضوی از جامعه و مشارکت فعال و پر معنا در آن</p> <p>5. <i>مضمون یادگیری مهارت زندگی</i>. مضمون یادگیری مهارت زندگی و مفاهیم کلیدی می بایست مناسب سن، شیوه های مختلف یادگیری و تجربه و محیط دانش آموزان باشد. محتوا و مفاهیم می بایست شامل نکات زیر باشد:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ارتقای سلامت و بهداشت از جمله بهداشت جنسی و باروری،... - حمایت روانی- اجتماعی، آموزش حقوق بشر، شهروندی، برقراری صلح و حقوق انساندوستانه دانش آموزان - کاهش خطرات احتمالی بلایا، مهارت های زندگی از جمله آموزش در باره مین های زمینی،.. - فرهنگ و تفریح و ورزش از جمله موسیقی، نمایش و هنرهای تجسمی،... - دانش محلی و بومی و محیطی - مهارت های حمایتی در ارتباط با خطرات احتمالی خاص 	<ul style="list-style-type: none"> • دخالت و رهبری همه ذی نفعان آموزش در بازنگری، تدوین یا تصویب برنامه های رسمی آموزش • مناسب بودن برنامه های درسی، کتاب درسی و مطالب کمک آموزشی براساس سن، سطح رشد، زبان و فرهنگ و نیازهای دانش آموزان • به رسمیت شناختن برنامه ها و امتحانات رسمی مورد استفاده برای آموزش پناهندگان و آوارگان داخلی توسط دولت و کشورهای موطن و میزبان • تدریس در برنامه های رسمی و غیررسمی در باره کاهش خطرات احتمالی بلایا، آموزش محیطی و پیشگیری از کشمکش ها • پوشش برنامه درسی، کتاب های درسی و مطالب کمک آموزشی در حوزه های تخصصی آموزش پایه از جمله سواد آموزی، شمارش، آموزش پیش دبستانی، مهارت زندگی، بهداشت و سلامت • پرداختن برنامه درسی به حمایت از رفاه روانی- اجتماعی و نیاز دانش آموزان • ارایه محتوا، مطالب و راهنماهای آموزشی با توجه به زبان بومی دانش آموزان • حساسیت برنامه و کتاب درسی یا مطالب کمک آموزشی نسبت به جنسیت دانش آموزان، • پیشگیری از تبعیض و احترام به دانش آموزان • خرید به موقع وسایل کمکی کافی برای آموزش و یادگیری

ادامه دارد

اقدامات کلیدی	یادداشت های راهنما
	<p>۶. نیازهای روانی - اجتماعی، حقوق و پیشرفت، رسیدگی به نیازهای دانش آموزان، معلمان و سایر کارکنان آموزشی در مراحل بحران تا زمان بازگشت به شرایط عادی ضروری است. باید دانش آموزان و معلمان از منظر روانی - اجتماعی در داخل و خارج از مدرسه تامین، و پشتیبانی شوند. همچنین اعتماد به نفس دانش آموزان برای زندگی آینده افزایش یابد.</p> <p>۷. زبان. زبان تعلیمی در کشورها و جوامع چندزبانی می تواند موضوعی تفرقه برانگیز باشد. برای اینکه رانده شده ها به حداقل برسند می بایست تصمیمات مربوط به زبان براساس توافق عمومی و با دخالت دادن جامعه و مسئولان آموزشی براساس زبان قابل فهم دانش آموزان باشد.</p> <p>۸. گوناگونی. می بایست تدوین و اجرای برنامه های آموزشی در مراحل بحران تا بازگشت به شرایط عادی گوناگون باشد. جنبه های گوناگون ممکن است شامل موارد زیر باشد:</p> <ul style="list-style-type: none"> - جنسیت - معلولیت ذهنی و جسمی - ظرفیت آموزش - کلاس های دارای دانش آموزان با سنین گوناگون - فرهنگ و ملیت - قومیت و مذهب <p>۹. مطالب آموزشی قابل دسترس در محل. مطالب آموزشی قابل دسترس دانش آموزان در محل بایست مورد سنجش قرار گیرد. در صورت لزوم مطالب آموزشی باید مورد جرح و تعدیل یا تدوین شوند و به مقدار کافی در اختیار همه قرار گیرد.</p>

نمودار ۱۴. استانداردهای برنامه درسی

آموزش و یادگیری. استانداردهای ۲ پرورش، پیشرفت حرفه ای و پشتیبانی. معلمان و سایر کارکنان آموزش برحسب نیاز و با توجه به شرایط به صورت دوره ای تحت تربیت مرتبط و ساختارمند قرار گیرند. در نمودار ۱۵ استاندارد پرورش، پیشرفت حرفه ای و پشتیبانی نشان داده شده است.

اقدامات کلیدی	یادداشت های راهنما
<ul style="list-style-type: none"> • قرار دادن فرصت های تربیتی با توجه به نیازها • مناسب بودن دوره تربیت • به رسمیت شناختن دوره تربیت توسط مسئولان آموزشی • صلاحیت مربیان در اداره دوره تربیتی • تربیت معلمان و پشتیبانی مستمر از آنان در تسهیل آموزش • آموزش دانش و مهارت ضروری در برنامه های رسمی و غیررسمی از جمله آگاهی از خطرات، کاهش خطرات احتمالی بلایا و پیشگیری از کشمکش 	<p>۱. معلم. معلم تسهیل کننده برنامه های تحصیلی رسمی و غیررسمی است. آنان ممکن است تجارب یا تربیت های گوناگون داشته باشند و همچنین می توانند از دانش آموزان و اعضای مسن تر جامعه باشند.</p> <p>۲. تدوین برنامه ها و محتوای تربیت رسمی. مسئولیت تدوین برنامه ها و محتوای تربیت رسمی بر عهده مسئولین آموزش است. برنامه ها و محتوای تربیت می بایست براساس نیاز دانش آموزان و نیاز خاص کارکنان آموزش در وضعیت موجود و در محدوده بودجه و زمان باشد. محتوای تربیت ممکن است شامل موارد زیر باشد:</p> <ul style="list-style-type: none"> - موضوع دانش اصلی از قبیل آموزش سواد، شمارش و مهارت زندگی مناسب با وضعیت از جمله آموزش بهداشت

ادامه دارد

یادداشت های راهنما	اقدامات کلیدی
<p>- شیوه های آموزگاری و آموزش از جمله انضباط مثبت و مدیریت کلاس درس، نگرش های مشارکتی و آموزش فراگیر</p> <p>- منشورهای رفتاری برای معلمان و سایر کارکنان آموزش از جمله محکوم کردن خشونت جنسیتی</p> <p>- کاهش خطرات احتمالی بلایا و اصول پیشگیری از کشمکش ها</p> <p>- توسعه و پشتیبانی روانی - اجتماعی از قبیل نیازهای معلمان و دانش آموزان و در دسترس بودن خدمات محلی و سیستم ارجاع</p> <p>- اصول و دیدگاه های حقوق بشر و حقوق انسان دوستانه، درک معنی و مقصود این ها و ارتباط مستقیم و غیرمستقیم این ها با نیازهای دانش آموزان، معلمان و سایر کارکنان آموزش</p> <p>- سایر محتوای مناسب برای وضعیت</p> <p>۳. پشتیبانی و هماهنگی تربیت. مسئولان آموزشی می بایست عهده دار رهبری طراحی و اجرای فعالیت های رسمی و غیر رسمی تربیت معلم باشند. در صورت عدم توانایی آنان یک کمیته هماهنگی بین آژانس ها می تواند به تامین راهنمایی و هماهنگی بپردازد. طرح های تربیت می بایست شامل تربیت حین خدمت، از سرگیری فعالیت های موسسه تربیت معلم و امکانات آموزش دانشگاهی باشد.</p> <p>۴. شناسایی یا اعتباربخشیدن به تربیت. تایید و اعتبار بخشی مسئولان آموزش به تضمین کیفیت و شناسایی تربیت معلم در زمان بحران تا رسیدن به اوضاع عادی امری مهم است. همچنین باید توسط مسئولان آموزشی دوره تربیت قابل قبول مطابق با نیازهای دانش آموزان و معلمان برای معلمان پناهنده نیز مشخص شود.</p> <p>۵. مواد آموزشی مورد نیاز برای تدریس و یادگیری. معلمان می بایست براساس برنامه تحصیلی و استفاده از مواد آموزشی تربیت شوند. همچنین می بایست چگونگی استفاده از مواد موجود محلی برای ساختن وسایل کمک آموزشی مفید و مناسب را بیاموزند.</p> <p>۶. هشیاری در برابر خطر، کاهش خطرات احتمالی و آمادگی برای پاسخ گویی. معلمان نیازمند دانش و مهارت برای کمک به دانش آموزان و جامعه در پیشگیری و تخفیف بلایا و خطرات هستند همچنین ممکن است برای وارد کردن مطالب مربوط به کاهش خطرات و بلایا و کشمکش در مطالب درسی نیازمند پشتیبانی از قبیل اطلاعات و مهارت های لازم برای تشخیص خطرات و بلایای احتمالی که جوامع با آن روبه رو می شوند و پیشگیری و پاسخگویی باشند</p>	

نمودار ۱۵. استاندارد پرورش، پیشرفت حرفه ای و پشتیبانی

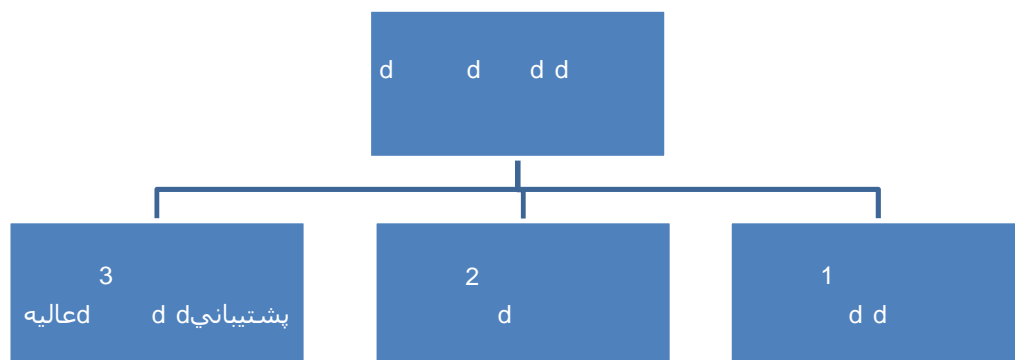
آموزش و یادگیری. *استاندارد ۳ فرایند یادگیری*. فرایند یادگیری دانش آموز محور، و مشارکتی است. در نمودار ۱۶ استاندارد فرایند یادگیری نشان داده شده است.

یادداشت های راهنما	اقدامات کلیدی
<p>۱. یادگیری فعال. تدریس بایستی مشارکتی و تعاملی باشد و از شیوه های تدریس و یادگیری مناسب با رشد دانش آموز استفاده شود. شیوه های تدریس از قبیل کار گروهی، کار پروژه ای، آموزش همتایان، بازی،... در دوره های تربیت معلم، کتاب درسی و برنامه های تربیتی تلفیق شود.</p> <p>۲. موانع یادگیری. پشتیبانی معلمان در گفت و گو با والدین، اعضای جامعه، مسئولان آموزشی و سایر دی نفعان در زمینه فعالیت های آموزش رسمی و غیر رسمی، اهمیت دسترسی دانش آموزان و افراد جوان در فعالیت آموزشی ضروری است همچنین گروه هایی از قبیل انجمن های اولیاء و مربیان، کمیته های مدیریت مدرسه و جامعه می تواند برای شناسایی موانع آموزش و طراحی و رسیدگی به آنها در سطح جامعه بسیج شود.</p> <p>۳. روش های مناسب آموزش. آموزش در وضعیت بحران تا شرایط عادی باید فرصتی برای تغییر مثبت را بدهد و مناسب با سن، توانایی و ظرفیت دانش آموز باشد. شیوه های تدریس بایستی مناسب برنامه درسی و به شایستگی های اصلی آموزش از جمله سوادآموزی، شمارش و مهارت های زندگی در ارتباط با وضعیت اضطراری پردازد.</p>	<ul style="list-style-type: none"> مناسب بودن شیوه آموزش براساس سن، سطح رشد، زبان، فرهنگ، ظرفیت ها و نیازهای دانش آموزان درک و مهارت معلم در تعامل با دانش آموزان فرایند یادگیری براساس ارتقاء دانش آموز، و کاهش موانع نیاز دانش آموز از جمله دانش آموزان معلول فهم و پذیرش اولیاء و رهبران جامعه از محتوای آموزش و شیوه های تدریس

نمودار ۱۶. استاندارد فرایند یادگیری

آموزش و یادگیری. *استاندارد ۴ سنجش انتظارات یادگیری*. برای سنجش و اعتباربخشیدن انتظارات یادگیری از شیوه های مناسب استفاده شود. در نمودار ۱۷ استاندارد سنجش انتظارات یادگیری نشان داده شده است.

یادداشت های راهنما	اقدامات کلیدی
<p>۱. شیوه ها و اقدامات موثر سنجش و ارزیابی می بایست معرفی شود و دربرگیرنده نکاتی از قبیل ربط "آزمون متناسب محتوای آموزش و سن دانش آموزان باشد"، انسجام " شیوه های ارزیابی در همه مناطق یکسان باشد" فرصت " به دانش آموزان غایب فرصت سنجش داده شود" زمان " سنجش در حین و پایان آموزش انجام گیرد" تکرار " تکرار سنجش ها می تواند تحت تاثیر وضعیت اضطراری باشد" چینش ایمن و مناسب "سنجش در مناطق امن و توسط کارکنان انجام شود" شفافیت " نتایج سنجش به دانش آموزان و با والدین آنان در میان گذاشته شود" و دانش آموزان معلول " به دانش آموزان معلول زمان بیشتری برای سنجش داده شود و برداشت ها و مهارت های آنان با وسایل جایگزین نمایش داده شود".</p> <p>۲. نتایج سنجش. نتایج سنجش می بایست در کشور مقصد و مبدا توسط مسئولان آموزش به رسمیت شناخته شود. ارایه دهندگان خدمات آموزشی بایستی استانداردهای ملی صدور اعطای گواهینامه تحصیلی و دوره های فنی و حرفه ای را رعایت کنند.</p> <p>۳. منشور اخلاقی سنجش ها. سنجش و ارزیابی می بایست براساس منشور اخلاقی باشد. سنجش باید منصفانه، قابل اتکاء باشد و سبب ترس و آزار نشود. برای اطمینان از رعایت شرایط، نظارت از جمله بررسی محل توسط ناظران و اعضای جامعه می تواند مفید باشد.</p> <p>۴. ارتباط. محتوای سنجش و فرایند های استفاده شده بایستی به صورت مستقیم براساس مطالب درس داده شده ارتباط داشته باشد. همچنین از ابزارهای مناسب سنجش استفاده شود.</p>	<ul style="list-style-type: none"> سنجش و بررسی مستمر پیشرفت دانش آموز براساس اهداف تعیین شده اعطای مدرک تکمیل دوره براساس موفقیت در امتحان سنجش فارغ التحصیلان دوره فنی و حرفه ای به منظور کیفیت و مرتبط بودن برنامه ها در برابر محیط تغییر یافته ارزیابی منصفانه روش های بررسی مرتبط بودن سنجش با نیازهای آموزش و اقتصادی آینده دانش آموز

يادداشت های راهنما

اقدامات کلیدی

<p>۱. شرح وظایف. شرح وظایف براساس جنسیت، قومیت، مذهب، معلولیت و عدم تبعیض می باشد و حداقل موارد گنجانده شده در آن عبارتند از: نقش ها و مسئولیت ها، خطوط گزارش دهی واضح، منشور رفتاری.</p> <p>۲. تجربه و پیش نیازها. استخدام معلمان براساس شایستگی و داشتن مدارک معتبر است. آنان می بایست دارای مهارت های لازم برای حمایت روانی - اجتماعی دانش آموزان باشند. در صورت نیاز می توان معلمانی را که به زبان مادری دانش آموزان حرف می زنند استخدام کرد. پیشنهاد می شود در صورت نیاز دوره های فشرده زبان ملی یا کشور میزبان برقرار شود. همچنین برحسب اسناد بین المللی و قوانین و مقررات کار و حقوق بشر حداقل سن استخدام معلم ۱۸ سال است.</p> <p>۳. معیارهای گزینش معلمان. معیار گزینش معلمان عبارتند از: پشتوانه دانشگاهی: تجربه آموزش از جمله آموزش کودکان دچار معلولیت، حساسیت به نیازهای روانی - اجتماعی کودکان و نوجوانان، توانایی های زبانی مرتبط که ممکن است شامل دانستن زبان اشاره محلی و خط بریل هم باشد و شایستگی های فردی: سن و جنسیت با در نظر گرفتن توازن جنسیتی، تسامح، پس زمینه های قومی و مذهبی، گوناگونی در میان استخدام شدگان. همچنین معلمان و سایر کارکنان آموزش بایستی در تعامل با جامعه باشند و جامعه آنان را بپذیرد. آنان باید از میان جامعه متاثر از بحران انتخاب شوند.</p> <p>۴. مرجع ها. باید مرجع معلمان و سایر کارکنان آموزشی استخدام شده به منظور اطمینان از ایمنی دانش آموزان مورد بررسی قرار گیرد.</p> <p>۵. اندازه کلاس درس. تعیین حد و حدود کلاس درس بایستی به صورت محلی تعریف شده و واقع بینانه باشد. همچنین استاندارد نسبت معلم به دانش آموز براساس سازمان های انساندوستانه ، ... که ۱ به ۴۰ است رعایت شود.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • تدوین فرایند استخدام براساس شرح وظایف و دستورالعمل های شفاف، مناسب و غیر تبعیض آلود • کمیته گزینش انتخاب معلمان و سایر کارکنان آموزش براساس معیاری شفاف، و سنجش براساس شایستگی ها با توجه به جنسیت، گوناگونی و قابل پذیرش بودن آنان برای جامعه • استخدام کافی معلمان و سایر کارکنان آموزش و پرهیز از کلاس های شلوغ
---	--

نمودار ۱۸. استاندارد استخدام و گزینش

معلمان و سایر کارکنان آموزشی. *استاندارد ۲ شرایط کار.* شرایط کار معلمان و سایر کارکنان آموزشی به روشنی تعریف شده است و همه آنان دستمزد مناسب دریافت می کنند. در نمودار ۱۹ استاندارد شرایط کار نشان داده شده است.

یادداشت های راهنما	اقدامات کلیدی
--------------------	---------------

<ul style="list-style-type: none"> • هماهنگی نظام پرداخت دستمزد و شرایط کار • پرداخت دستمزد ها به صورت منظم • احترام گذاشتن به منشور رفتاری 	<p>۱. شرایط کار. در قرارداد شرح وظایف، شرح شرایط کار و منشورهای رفتاری گنجانده شده است. در قرارداد نکاتی از قبیل شرح وظایف و مسئولیت های شغلی، دستمزد، الزامات حضور در سرکار، ساعات روزهای کاری، دوره قرارداد، منشور رفتاری، و پشتیبانی و سرپرستی و سازو کارهای حل اختلاف مشخص شده است.</p> <p>۲. دستمزد. به منظور قادر ساختن معلمان و سایر کارکنان آموزش به تمرکز روی کار بایستی دستمزد قابل قبول به آنان پرداخت شود. پرداخت دستمزد می تواند نقدی و غیر نقدی باشد اما نظام پرداخت بایستی برابر و به موقع پرداخت شود. معمولا در زمان آوارگی معلمان به مناطقی می روند که دستمزد بیشتر است حتی اگر سبب عبور از مرز ها شود. در نظر گرفتن نیروی بازار مانند موارد زیر مهم است:</p> <p>- هزینه زندگی</p> <p>- تقاضا برای معلمان و سایر کارشناسان</p> <p>- سطح دستمزدها برای حرفه هایی با شایستگی های مشابه مانند مراقبت های پزشکی</p> <p>- در دسترس بودن معلمان و سایر کارکنان با صلاحیت آموزش</p> <p>پرداخت دستمزد بستگی به پیروی از شرایط کار و منشور رفتاری دارد باید از تعارض منافع که سبب تدریس خصوصی معلمان می شود دوری کرد.</p> <p>۳. منشور رفتاری. منشور رفتاری تعیین کننده استاندارد های شفاف برای معلمان و سایر کارکنان آموزش است و در محیط آموزش و در حین فعالیت های آموزش استفاده می شود. همچنین منشور رفتاری پیامدهای الزامی برای افرادی که از آن تبعیت نمی کنند را مشخص می کند. منشور رفتاری شامل تعهداتی است که معلمان و سایر کارکنان آموزش:</p> <p>- به آن احترام گذاشته و حمایت و حقوق دانش آموزان را رعایت می کنند.</p> <p>- بالاترین استانداردهای رفتاری و اخلاقی را مراعات می کنند.</p> <p>- برای کسب اطمینان از ایجاد محیط امن و به دور از تبعیض که همه دانش آموزان در آن پذیرفته شده اند فعالانه موانع آموزش را برطرف می کنند.</p> <p>- محیطی حامی، سالم و به دور از آزارهای جنسیتی و ... بهره کشی از دانش آموزان برای انجام کار اجباری یا لطف های جنسی، تحقیر، بدرفتاری، خشونت و تبعیض حفظ می کنند.</p> <p>- دانسته ها یا اعمالی که ناقض حقوق بشر و اصول عدم تبعیض است تدریس یا تشویق نمی شود.</p> <p>- حضور و غیاب و وقت شناسی به صورت منظم حفظ می شود.</p>
--	--

نمودار ۱۹. استاندارد شرایط کار

معلمان و سایر کارکنان آموزش. استاندارد ۳ پشتیبانی و نظارت عالی. ایجاد سازو کارهای حمایتی و نظارتی برای معلمان و سایر کارکنان آموزش به شکل مفید است. در نمودار ۲۰ استاندارد پشتیبانی و نظارت عالی نشان داده شده است.

اقدامات کلیدی	یادداشت های راهنما
---------------	--------------------

- کافی بودن مواد و فضای آموزشی
 - تلاش معلمان و سایر کارکنان آموزش برای پیشرفت حرفه ای
 - سازوکار شفاف و قابل اعتماد نظارتی به سنجش منظم و نظارت و پشتیبانی معلمان و سایر کارکنان آموزش
 - ارزشیابی منظم عملکرد معلمان و سایر کارکنان آموزش
 - مشارکت دادن دانش آموزان فرصتی برای تامین بازخورد در باره عملکرد معلمان و سایر کارکنان آموزش
 - پشتیبانی مناسب و عملی روانی - اجتماعی معلمان و سایر کارکنان آموزش
۱. *مطالب و فضای آموزشی*. مطالب و فضای آموزشی بایستی کافی باشد تا معلمان و سایر کارکنان آموزش امکان تدریس و کار اثربخش را داشته باشند.
۲. *سازوکارهای پشتیبانی و سرپرستی*. مدیریت اثربخش، سرپرستی و پاسخگویی مسئولانه سبب پشتیبانی حرفه ای و ایجاد انگیزه و کیفیت آموزش می شود. نظام ها بایستی تا حد ممکن تحت رهبری مسئولان آموزش مربوطه با شرکت های اتحادیه های آموزشی، اعضای جامعه، کمیته ها و انجمن ها، آژانس های سازمان ملل و سازمان های غیر دولتی به منظور ایجاد انگیزه در معلمان و سایر کارکنان آموزش و بهبود عملکرد همکاری کنند.
۳. *ظرفیت سازی، تربیت و پیشرفت حرفه ای*. مشورت با معلمان و سایر کارکنان آموزش در باره انگیزه، تشویق ها، نیازها و اولویت های آنان برای ظرفیت سازی مهم است. این امر سبب شناسایی نیازهای قبل و حین خدمت آنان و فرصتی برای پیشرفت حرفه ای خواهد بود.
۴. *ارزشیابی عملکردها*. ارزشیابی خوب سبب پشتیبانی عملکرد خوب می شود. فرایند ارزشیابی عملکرد می تواند شامل موارد زیر باشد:
- تدوین معیارهایی برای نظارت در کلاس درس و ارزیابی ها
 - تهیه بازخورد
 - تعیین اهداف و مقصدهایی برای سنجش رشد و پیشرفت
۵. *مشارکت دانش آموزان*. دخالت دادن دانش آموزان در فرایند سنجش و ارزیابی سبب درک تمامی جنبه های محیط آموزشی و تضمین کیفیت کار می شود. آنان می توانند به عنوان بخشی از فرایند ارزشیابی عملکرد به طور پیوسته بازخوردهایی را در اختیار گروه بی طرف قرار دهند. موضوعات می تواند شامل مواردی از قبیل عمل آموزش، رفتار، نگرانی ها در مورد محیط آموزش و موضوعات حمایتی باشد.
۶. *پشتیبانی روانی - اجتماعی و رفاه*. حتی معلمان و سایر کارکنان آموزش نیز می توانند خود را غرق در حوادث بحران ببینند. آنان با چالش ها و مسئولیت های تازه روبه رو می شوند و ممکن است احساس ناراحتی کنند. توانایی آنان در انطباق با وضعیت و تامین نیازهای دانش آموزان وابسته به رفاه آنان و پشتیبانی موجود از آنان است.

سیاست

2

1

تنظیم d سیاست d

<p>۱. یکی از وظایف مسئولان ملی، احترام به حق آموزش، حمایت از آن و ایفای حق آموزش براساس اسناد بین المللی حقوق بشر است. این اسناد شامل مقررات بین المللی مربوط به مراقبت از جمعیت هاست و حوزه هایی را که تحت پوشش قرار می دهد عبارتند از: تغذیه، تفریح، فرهنگ، پیشگیری از بدمرغی و آموزش کودکان زیر شش سال "کنوانسیون مربوط به حقوق کودک". همچنین براساس کنوانسیون های ژنو دانش آموزان، معلمان و سایر کارکنان آموزش مانند ساختمان های آموزش وضعیت غیرنظامی داشته و می بایست توسط دولت حمایت شوند. در صورت گزارش منجر به تحقیقات، و به مجازات مسئولان ختم می شود.</p> <p>۲. قوانین و سیاست های ملی آموزش می بایست تضمین کننده تداوم آموزش برای همه باشد. طرح های آمادگی برای حوادث غیرمترقبه می بایست خطرات شناخته شده، مورد انتظار، و تکراری را تحت پوشش قرار دهد از قبیل بلایایی چون سیل ها،...</p> <p>۳. ایمنی مدارس جدید و بازسازی شده. محل مدارس می بایست ایمن در برابر خطرات و تهدیدهای شناخته شده باشد همچنین ساختمان می بایست مقاوم باشد تا در شرایط اضطراری به عنوان سرپناه موقت برای آموزش استفاده شود.</p> <p>۴. تحلیل وضعیت، قوانین و سیاست های آموزش می بایست بازتابی از درک پویایی های اجتماعی، اقتصادی، امنیتی، محیطی و سیاسی در وضعیت اضطراری باشد. همچنین تحلیل وضعیت می تواند شامل سنجش کشمکش ها، حقوق بشر و خطرات احتمالی و تحلیل آمادگی برای حوادث غیرمترقبه باشد.</p> <p>۵. تبادل اطلاعات و سیستم های اطلاعاتی. مبادله اطلاعات سبب کاستن کشمکش ها و تخفیف اثرات بلایا می شود. اطلاعات باید به آسانی درک و برای همه قابل قبول باشد. همچنین قوانین و مقررات باید براساس اطلاعات قابل اعتماد تهیه شود تا برای برنامه ریزی ملی و محلی قابل استفاده باشد.</p> <p>۶. چارچوب آمادگی برای حوادث غیرمترقبه. آموزش بخشی از چارچوب آمادگی ملی برای حوادث غیرمترقبه است. ذی نفعان بین المللی که از برنامه های آموزش ملی/محلی پشتیبانی می کنند باید به عنوان جزئی از برنامه های توسعه، آمادگی برای آموزش در شرایط بحران را ارتقاء دهند.</p> <p>۷. عدم تبعیض. اطمینان مسئولان آموزش در برابری، و بهره مندی همه گروه ها از آموزش ضروری است. براساس قانون بین المللی آنان تحت پوشش قانون ملی/بین المللی آوارگان هستند. پناهندگان باید در دوره ابتدایی از مزایای ملی آموزش بهره مند شوند. در سطوح بالاتر نیز پناهندگان باید به تحصیل، شناسایی مدارک تحصیلی، دیپلم، گواهینامه ها، معافیت از پرداخت شهریه و هزینه های بورسیه با شهروندان کشور میزبان برابر باشند.</p> <p>۸. دست اندرکاران غیردولتی و غیرسازمان ملل برای کسب اطمینان از برطرف نمودن نیازهای آموزشی همه دانش آموزان باید توسط دولت میزبان اجازه تسهیل امور مربوط به آوارگان را داشته باشند از قبیل، صدور سریع ویزا و مقررات خاص گمرک برای مواد آموزشی و امدادی.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • پشتیبانی قوانین، مقررات و سیاست های آموزش ملی تحت قانون بین المللی انساندوستانه و قانون حقوق بشر از امکانات آموزشی، دانش آموزان و معلمان و سایر کارکنان آموزشی • حمایت قوانین و مقررات و سیاست های ملی آموزش به حق دسترسی داشتن به آموزش و اطمینان از تداوم آن • ایمن بودن همه مکان های آموزشی تجدید ساخت و اطمینان از آن توسط قوانین و مقررات و سیاست های آموزشی • شکل گیری قوانین و مقررات و سیاست ها براساس تحلیل وضعیت • پشتیبانی سیاست های ملی آموزش با طرح های اقدام، قوانین و بودجه ها • استفاده مدرسه از برنامه های درسی و زبان کشور یا منطقه موطن برای پناهندگان با حمایت قوانین و مقررات و سیاست ها • برقراری برنامه های اضطراری آموزش با حمایت سازمان های غیردولتی و آژانس های سازمان ملل
---	--

نمودار ۲۲. استاندارد تنظیم مقررات و سیاست

سیاست آموزش. /استاندارد ۲ برنامه ریزی و اجرا. در فعالیت های آموزشی به سیاست ها، قوانین، استانداردها و نیازهای آموزشی جمعیت متأثر از بحران توجه می شود.

یادداشت های راهنما	اقدامات کلیدی
--------------------	---------------

<p>۱. دستیابی به حقوق و اهداف آموزش. همراهی برنامه های رسمی و غیررسمی آموزش با فعالیت های فراگیر آموزشی برای دستیابی به حقوق و اهداف آموزش ضروری است. همچنین فعالیت ها می بایست همسو با چارچوب قوانین ملی و بین المللی باشد.</p> <p>۲. ارتباط بین بخش ها. پاسخگویی های آموزشی از جمله رشد کودک و نوجوان می بایست با فعالیت هایی که در سایر بخش ها ست مانند تامین منابع آب، ارتقای فاضلاب و بهداشت، تغذیه، امنیت غذایی و کمک غذایی، سرپناه، خدمات بهداشتی و بهبود وضعیت اقتصادی مرتبط باشد.</p> <p>۳. طرح های آموزش ملی و محلی. این طرح ها باید نشان دهنده چگونگی انجام فعالیت های بحران های جاری و آتی باشد و هماهنگی بین بخش ها، ساز و کارهای تصمیم گیری، هماهنگی، ایمنی، و حمایت را مشخص کند. تهیه طرح ها می بایست براساس درک روشن از وضعیت باشد و درگیرنده شاخص ها و سازوکارهایی برای هشدار سریع بلایا یا کشمکش نیز باشد. همچنین طرح ها باید با سیاست و چارچوب مناسب آموزش پشتیبانی شود و سیستمی برای بازنگری منظم طرح های آموزش ملی و محلی موجود باشد.</p> <p>۴. منابع همکاری مسئولان ملی، آژانس های انساندوستانه، اهداکنندگان، سازمان های غیردولتی، جوامع و سایر ذینفعان برای پیش بینی بودجه کافی برای اطمینان از آموزش در بحران ضروری است. همچنین بایستی هماهنگی منابع به صورت کشوری هدایت شده و با سازوکارهای هماهنگی موجود یکپارچه باشد. اختصاص منابع باید به صورت متوازن بین عناصر و اجزای زیر صورت گیرد:</p> <p>- عناصر فیزیکی از قبیل کلاس ها، کتاب و مواد آموزشی</p> <p>- اجزای کیفی از قبیل دوره های تربیت معلم و سرپرستان، مطالب آموزشی و یادگیری</p> <p>همچنین ضروری است برای گزارش دهی نظامند و تحلیل داده های آموزشی بودجه کافی اختصاص داده شود.</p> <p>۵. شفاف بودن و پاسخگویی مسئولانه. مبادله اطلاعات در ارتباط با سیاست برنامه ریزی و اجرا، و کارهایی از قبیل پیشگیری از فساد مالی و غیرمالی میان مسئولان محلی/ملی، جوامع و سایر ذی نفعان ضروری است. شفاف بودن برای نظارت موثر و پاسخگویی مسئولانه مهم است. همچنین می بایست سیستم های محرمانه مناسب برای رسیدگی به شکایات مربوط به فساد موجود باشد. این امر شامل سیاست های تشویق مردم به گزارش فساد و حمایت از آنان در گزارش دهی نیز می شود.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • همسویی برنامه های آموزش رسمی و غیر رسمی با چارچوب سیاست های ملی و بین المللی • یکپارچگی برنامه ریزی و فعالیت های اجرایی آموزش با سایر بخش های پاسخگویی به بحران • ارتباط برنامه های آموزش در بحران با برنامه ها و سیاست های ملی آموزش، و توسعه درازمدت بخش آموزش • طراحی طرح های آموزش ملی و محلی به منظور آمادگی برای وضعیت های بحرانی آینده و فعلی و پاسخگویی به آن • کافی بودن منابع مالی، فنی، مادی و انسانی برای توسعه موثر و شفاف سیاست های آموزشی برای برنامه ریزی و اجرا
---	--